

แผนพัฒนาท้องถิ่น ๕ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)

งานนโยบายและแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

ตำบลแม่ต๋อน อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๒) ข้อ ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยการจัดทำแผนดังกล่าวผ่านกระบวนการประชาคม การพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ในการประชุมสภา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

ดังนั้น เพื่อนำแผนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาคการพัฒนาประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรมและคณะผู้บริหาร จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายนาวิ ศรีวีจิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๒) ข้อ ๒๒ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยการจัดทำแผนดังกล่าวผ่านกระบวนการประชาคม การพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ ในการประชุมสภา สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๒ วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๒

ดังนั้น เพื่อนำแผนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาท้องถิ่นและเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาคการพัฒนาประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ตลอดจนทั้งนโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรมและคณะผู้บริหาร จึงอาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายนาวี ศรีวิจิ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

คำนำ

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 บัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ข้อ 17 กำหนดไว้ว่า สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นสืบต่อไป

แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี(พ.ศ. 2561 - 2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว จึงเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดที่ว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่งๆ จะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทางและภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งๆ จะมีโครงการ/กิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรมที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย จุดมุ่งหมาย การพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์และตัวชี้วัดที่เป็นรูปธรรมและเห็นผลสัมฤทธิ์ในผลงานโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดขึ้นในที่สุด

นอกจากนั้น แผนพัฒนาท้องถิ่นห้าปี (พ.ศ. 2561 – 2565) ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ยังเป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ใช้ในการวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณเพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความรอบคอบและผ่านกระบวนการการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในการดำเนินงานตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าวมีองค์กรที่รับผิดชอบได้แก่สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว(งานวิเคราะห์นโยบายและแผน) คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว รวมถึงสำนักงาน/ส่วน/งานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหน่วยงานราชการและประชาคมในเขตพื้นที่ตำบลเวียงแก้ว

คณะผู้จัดทำ

คณะกรรมการสนับสนุนและจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

สารบัญ

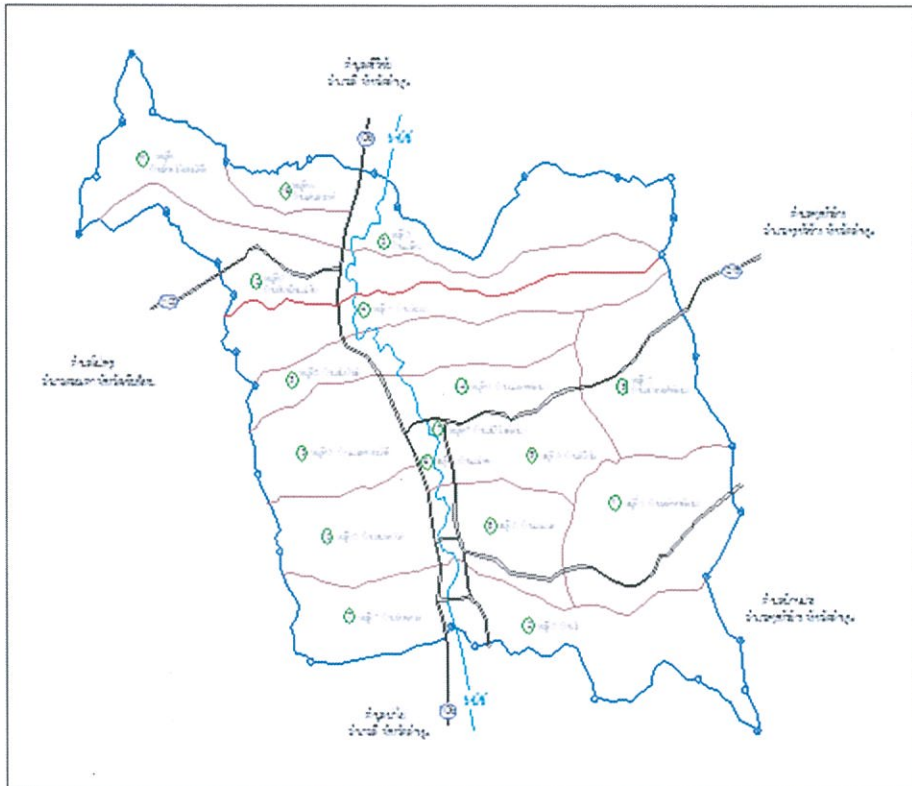
เรื่อง	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	1
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น	10
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	66
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	154

ส่วนที่ 1

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

2 ลักษณะภูมิประเทศ

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอลี่ จังหวัดลำพูน ระยะทาง 19 กิโลเมตร เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่น อยู่ในเขตรับผิดชอบของอำเภอลี่ จังหวัดลำพูน โดยมีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ - ติดต่อกับตำบลศรีวิชัย อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน

ทิศใต้ - ติดต่อกับตำบลป่าไผ่ อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันออก - หัวช้าง อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน

ทิศตะวันตก - ติดต่อกับบ้านแม่ตูป ตำบลปงทุ่ง อำเภอดอยเต่า จังหวัดเชียงใหม่

เนื้อที่ในเขตบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีเนื้อที่ประมาณ 149,055 ไร่ (176.50 ตารางกิโลเมตร)

ปีที่จัดทำของแผน อภท. 16 ธันวาคม 2539

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ของตำบลลาดเขากลาง ของตำบลที่มีแม่น้ำลี้ไหลผ่านจากทิศใต้ไปหาทิศเหนือ(รวมความยาวที่ไหลผ่านตำบล 12 กิโลเมตร) ไหลผ่านสู่อำเภอบ้านโฮ่ง มีระบบน้ำลำห้วยที่มีความสำคัญต่อระบบการผลิตหรือเศรษฐกิจของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

1.4 ลักษณะของดิน

ลักษณะดินในจังหวัดลำพูน เป็นดินภูเขา เนื่องจากภูมิประเทศเป็นภูเขา ภายในหุบเขามิที่ราบเล็กๆ ประกอบด้วยที่ราบลุ่มแม่น้ำและที่ราบขั้นบันไดระดับต่างๆ ที่ราบเหล่านี้เกิดจากการทับถมของตะกอนที่แม่น้ำพามาในที่ราบลุ่มมักเป็นดินเหนียว ส่วนที่ราบขั้นบันไดมักเป็นดินร่วนหรือดินทราย ดินในจังหวัดลำพูน แบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มดินนาครอบคลุมพื้นที่ 10% ของจังหวัด ในเขตอ.เมือง และบริเวณที่ติดกับลำน้ำปิง
2. กลุ่มดินต้น ครอบคลุมพื้นที่ 25% ของจังหวัด บริเวณ อ.เมือง อ.ป่าซาง และตอนกลางของจังหวัด บางส่วนของ อ.บ้านโฮ่ง และอ.ลี้
3. กลุ่มดินไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 30% ของจังหวัด บริเวณอ.ลี้ และบางส่วนของ อ.บ้านโฮ่ง อ.ทุ่งหัวช้าง อ.เมือง และ อ.แม่ทา
4. กลุ่มดินภูเขา ครอบคลุมพื้นที่ 35% ของจังหวัด ในทุกอำเภอ ยกเว้น กิ่ง อ.เวียงหนองล่อง ลักษณะดินโดยทั่วไปไม่มีความอุดมสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงค่อนข้างดี

การใช้ที่ดินในเขตตำบลแม่ตื่น

1. การใช้ที่ดินในจังหวัดลำพูน สามารถจำแนกออกได้ดังนี้ พื้นที่ป่าไม้ประมาณ 1,703,429ไร่ หรือ 2,725.49 ตร.กม.

คิดเป็นร้อยละ 60.49 ของพื้นที่จังหวัด(ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมของ สนง. ป่าไม้จังหวัดลำพูน ปี 2544) พื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ 41,889 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 22.796 ไร่ ของพื้นที่จังหวัดพื้นที่อื่นๆ ซึ่งเป็นพื้นที่น้ำชุมชนที่อยู่อาศัย นิคมอุตสาหกรรม สิ่งสาธารณูปโภคพื้นที่เหมืองแร่และอื่นๆประมาณ 470,357 ไร่คิดเป็นร้อยละ16.70 ของพื้นที่จังหวัด

2. การใช้ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม มีพื้นที่ถือครองเพื่อการเกษตร ประมาณ 641,889 ไร่ (พ.ศ. 2544) คิดเป็นร้อยละ22.79 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ซึ่งใช้เพื่อการทำนา พืชไร่ การเพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ปลูกพืชผักและปลูกไม้ดอกไม้ประดับ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรส่วนใหญ่ใช้เป็นพื้นที่ปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ใช้เป็นที่ทำนา ใช้เป็นที่ปลูกไม้ดอกไม้ประดับ

1.5 ลักษณะของแหล่งน้ำ

แม่น้ำลี้ ต้นน้ำอยู่ที่ตอยสบเทิม อำเภอทุ่งหัวช้าง จังหวัดลำพูน ไหลลงไปทางใต้จนถึงบริเวณใกล้อำเภอลี้ จึงค่อยไหลวกกลับไปทางเหนือเป็นรูปตัวยู ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ้ง แล้วไหลต่อไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ บรรจบกับแม่น้ำปิงที่บ้านวังสะแกง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน แม่น้ำลี้มีความยาวประมาณ 180 กม. แล้วยังมีแม่น้ำลี้มีพื้นที่รับน้ำ(CATCHMENT AREA) ประมาณ 315 ตารางกิโลเมตรนอกจากลำน้ำสำคัญที่กล่าวถึงลำธาร ลำห้วยจำนวนมากตามอำเภอต่างๆในจังหวัดลำพูน ได้แก่ น้ำสานไหลผ่านอำเภอเมืองลำพูน น้ำเย็นไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ้ง น้ำแม่ธิไหลผ่านอำเภอบ้านธิ น้ำขนาดไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำแวนไหลผ่านอำเภอลี้ น้ำเมยไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำก้อไหลผ่านอำเภอลี้ น้ำแม่สะปัวตไหลผ่านอำเภอแม่ทา น้ำออบไหลผ่านอำเภอบ้านโฮ้งและ น้ำแม่ตุ๊ดไหลผ่านอำเภอแม่ทา และมีลำธารเล็กๆอีกจำนวนมากซึ่งเป็นทางน้ำที่มีน้ำเฉพาะในฤดูฝน

1.6 ลักษณะของไม้/ป่าไม้

จังหวัดลำพูนมีพื้นที่ป่าไม้ จำนวน 1,006.42 ตารางกิโลเมตร หรือ 1,610,280.21 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 57.18 ของพื้นที่ทั้งหมด ป่าไม้ที่พบในบริเวณจังหวัด ประกอบด้วยป่าไม้ 3 ประเภทคือ

- 1) ป่าเต็งรัง ป่าแพะ ป่าแดง พบในที่แห้งแล้ง ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ มีกรวดปนไม้ที่พบ คือ ไม้เหียง ไม้พลวง
- 2) ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ พบบริเวณที่มีดินค่อนข้างลึกตามเชิงเขาและพื้นที่ราบที่มีความชุ่มชื้นมากโดยเฉพาะริมห้วยและหุบเขา มักจะมีไม้สักขึ้นปะปนทั่วไป ไม้อื่น ๆ ประกอบด้วย ประดู่ ตะแบก มะค่าโมง จั้ว ส่วนไม้พื้นล่าง ได้แก่ ไม้ชนิดต่าง ๆ
- 3) ป่าดิบแล้ง พบบริเวณหุบเขา ริมลำห้วย เหมือนป่าเบญจพรรณ แต่บริเวณที่พบป่าประเภทนี้ จะมีดินลึกกว่าความชุ่มชื้นมากกว่าพันธุ์ไม้ที่พบคือ ยาง ตะเคียนทอง

2. ด้านการเมือง/การปกครอง

2.1 เขตการปกครอง มีทั้งหมด 13 หมู่บ้าน

2.2 การเลือกตั้ง มีทั้งหมด 13 เขตเลือกตั้ง

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรรวมทั้งสิ้น	จำนวน	7,616 คน โดยจำแนกได้ดังนี้
- ประชากรชาย	จำนวน	3,833 คน
- ประชากรหญิง	จำนวน	3,783 คน
- จำนวนครัวเรือน	จำนวน	2,876 ครัวเรือน

หมู่ ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ครัวเรือน	จำนวนประชากร (คน)		รวม
			ชาย	หญิง	
1	บ้านวงศ์ษาพัฒนา	140	157	158	315
2	บ้านไร่	186	253	254	507
4	บ้านวังมน	281	389	372	761
5	บ้านสันป่าสัก	251	305	339	644
6	บ้านแม่เทย	290	309	345	654
7	บ้านห้วยศาลา	262	360	315	675
8	บ้านแม่แหนด	208	263	244	507
9	บ้านสันวิไล	321	417	423	840
10	บ้านหนองบัวคำ	172	246	265	511
13	บ้านแม่เทยสามัคคี	285	410	405	815
14	บ้านแม่เทยพัฒนา	220	334	308	642
15	บ้านสว่างวงศ์พัฒนา	144	210	181	391
17	บ้านสันวิไลพัฒนา	116	180	174	354
		2,876	3,833	3,783	7,616

(ข้อมูลจากสำนักทะเบียน อำเภอสี จังหวัดลำพูน ตุลาคม 2561)

3.2 ช่วงอายุและจำนวนประชากร

กลุ่มประชากร	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง
ประชากรเยาวชน	อายุต่ำกว่า 18 ปี	263	368
ประชากรวัย แรงงาน	อายุ 18 – 60 ปี	2,778	2,540
ประชากรผู้สูงอายุ	อายุมากกว่า 60 ปี	792	875
รวม		3,833	3,783

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

4.1.1 ระดับประถมศึกษา	8	แห่ง
4.1.2 ระดับขยายโอกาส	1	แห่ง
4.1.3 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	6	แห่ง
4.1.4 ศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียน	1	แห่ง
4.1.5 ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	12	แห่ง

4.2 สาธารณสุข

- 4.2.1 สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน 2 แห่ง
- 4.2.2 ศูนย์สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (หมู่1,8,12,15,16) จำนวน 5 แห่ง
- 4.2.3 อัตราการมีและใช้ส้วมแบบราดน้ำร้อยละ100

4.3 อาชญากรรม

- 4.3.1 หน่วยบริการประชาชน (ตู้ยามตำรวจ) 1 แห่ง
- 4.3.2 หมู่บ้าน อพป. (หมู่ที่ 2,8,9)

4.4 ยาเสพติด

สถานการณ์ปัญหา ยาเสพติดขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ถือว่าอยู่ในขั้นรุนแรง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล-เวียงแก้วไม่ใช่เป็นแหล่งผลิต เพียงแต่เป็นเส้นทางลำเลียงผ่านในพื้นที่ ผู้ค้าส่วนใหญ่เป็นผู้ค้ารายย่อย ยาเสพติดที่แพร่ระบาดในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นยาบ้า

4.5 การสังคมสงเคราะห์

- 4.5.1 ผู้สูงอายุ
- 4.5.2 คนพิการ
- 4.5.3 ผู้ป่วยเอดส์ (HIV) ที่แพทย์ได้รับรองและทำการวินิจฉัยแล้ว
- 4.5.3 รับลงทะเบียนและประสานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด
- 4.5.4 กลุ่มสวัสดิการสังคมในชุมชน 13 หมู่บ้าน

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคมขนส่ง

- ถนนลาดยางสายหลักที่ติดต่อกับอำเภอ คือ ถนนสายสี่ – ลำพูน และแม่ทย – หุ่นหัวช้าง
- ถนนภายในหมู่บ้านลาดยางแล้ว 10%, คสล 50%
- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นลูกรัง 30%
- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 106 ผ่านอำเภอลี้ อำเภอบ้านโฮ่ง อำเภอเวียงหนองล่อง อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน

5.2 การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีไฟฟ้าใช้จำนวน 13 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 95 และไม่มีไฟฟ้าใช้บางส่วนจำนวน 3 หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 5 และยังไม่ได้รับการขยายเขตไฟฟ้า เนื่องจากมีครัวเรือนขยายเพิ่มขึ้นในแต่ละหมู่บ้าน

5.3 การประปา

ระบบประปาขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว เป็นการประปาแหล่งน้ำดิบการประปาใช้น้ำผิวดิน (แม่น้ำลี้) ปัจจุบันการประปาในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีพื้นที่บริการประปา 1 แห่ง คือ การประปาหมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ 13 หมู่บ้านที่ใช้แหล่งน้ำจากแม่น้ำลี้

5.4 โทรศัพท์

ปัจจุบันการใช้บริการโทรศัพท์ในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีที่ให้บริการประชาชนใช้บริการโทรศัพท์พื้นฐานและด้านสื่อสัญญาณอื่นๆ ดังนี้

- สถานีโทรคมนาคม อื่น ๆ (หมู่ 13)	1 แห่ง
- ตู้โทรศัพท์สาธารณะทางไกล	20 แห่ง
- บริษัท โทรมูฟ จำกัด	1 แห่ง

5.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

5.5.1 การไปรษณีย์ องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง คือ ที่ทำการไปรษณีย์แม่ตืน (แม่เทยหมู่ 13)

ให้บริการรับฝาก ณ ที่ทำการไปรษณีย์ ได้แก่ บริการการเงิน ไปรษณีย์ภัณฑ์ พัสดุไปรษณีย์ และไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) นอกจากนี้ยังรับฝากไปรษณีย์ภัณฑ์ธรรมดา ณ ตู้รับไปรษณีย์ ซึ่งติดตั้งในเขตชุมชนทั่วไป โดยเปิดทำการตั้งแต่เวลา 08.30 น.- 16.30 น.

6. ระบบเศรษฐกิจ

6.1 การเกษตร

อาชีพในภาคเกษตรกรรม ได้แก่ การทำสวน การปลูกพืชผัก การทำนา

- พื้นที่ทำการเกษตร จำนวน 24,587 ไร่
- พื้นที่ที่อยู่อาศัย จำนวน 2,142 ไร่
- พื้นที่ป่า จำนวน 103,551 ไร่

อาชีพนอกภาคเกษตรกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมในครัวเรือน ช่างไม้ ค้าขาย และรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม ร้านอาหาร บริษัทก่อสร้าง

- รายได้เฉลี่ย 26,741 บาท/ครัวเรือน /ปี

6.2 การประมง

ลำนํ้าแม่ลี ลำห้วย

6.3 การปศุสัตว์

มีการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่ใช้ไว้บริโภคในครัวเรือน เหลือจากบริโภคจึงจะจำหน่ายภายในท้องถิ่น เช่น โค กระบือ ไก่ เป็ด สุกร ปลาตุ๊ก กบ เป็นต้น

6.4 การบริการ

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วมีการบริการที่พัก สถานพักผ่อนให้แก่นักท่องเที่ยว

6.5 การท่องเที่ยว

ถ้ำดอยเวียงแก้ว ถ้ำอิฐ ถ้ำปูน อ่างเก็บนํ้าแม่เทย สถานที่เกิดครูบาขาวปี ฯลฯ

6.6 อุตสาหกรรม

6.6.1. บริษัท เค วาย พี อุตสาหกรรม	จำนวน 1 แห่ง
6.6.2. โรงงานเลื่อยไม้แปรรูป	จำนวน 1 แห่ง
6.6.3. ฟาร์มโคนม ม. 15	จำนวน 1 แห่ง
6.6.4. โรงโม่หิน ม. 8	จำนวน 1 แห่ง
6.6.5 ฟาร์มเลี้ยงไก่ ม. 2	จำนวน 1 แห่ง

6.7 การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพ

พื้นที่ในเขตรับผิดชอบองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว เป็นชุมชนเกษตรกรรมส่วนใหญ่ มีร้านค้าอุปโภคและบริโภคพร้อมทั้งตลาดนัดสัญจรจากต่างถิ่นเข้ามาให้บริการประชาชนอยู่ประจำ

6.8 แรงงาน

สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน จำแนกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- 1) ผู้มีงานทำ
- 2) ผู้ว่างงาน
- 3) ผู้ที่รอฤดูกาล

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้วส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ มีวัด จำนวน 7 แห่ง มีความเชื่อ ศรัทธาในไสยศาสตร์ ผุติผีต่างๆ

7.2 ประเพณีและงานประจำปี

งานประเพณีของประชาชนก็คืองานเปลี่ยนผ้าครุบาขาวปี สืบชะตา สรงน้ำธาตุตามวัดต่างๆ จะมีงานประจำปีที่ดีถือว่าเป็นงานบุญสำคัญของแต่ละหมู่บ้านงานบุญเดือน4 (ทำบุญประเพณีถวายทานข้าวใหม่) งานลอยกระทงและอีกงานประเพณีหลักอีกงานหนึ่งคืองานประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุในช่วงสงกรานต์ 13 เมษายนของทุกปี

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่สืบทอดกันมาแต่บรรพบุรุษ และปัจจุบันยังไม่เลือนหายไปยังมีหลากหลายสานต่อและสืบทอดต่อกันมาคือ

ด้านเกษตรกรรม มีการทำการเกษตรแบบผสมผสาน ตามแนวพระราชดำริ โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้โดยการปลูกพืชผักสวนครัว ไม้ยืนต้น และการเลี้ยงสัตว์ผสมผสานกันไปการทำหุ่นไล่กา

ด้านหัตถกรรม มีการทำเครื่องจักรสาน เครื่องมือในการทำประมง การทอเสื่อ การทอผ้าฝ้าย เพื่อประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้และเครื่องนุ่งห่ม การทำโคลมลอยฟ้า การสานสวิง ยอ เป็นต้น

การถนอมอาหาร มีการถนอมอาหารเพื่อการเก็บและรักษาอาหาร เพื่อชะลอการเน่าเสียของอาหารหรือป้องกันโรคอาหารเป็นพิษ ในขณะที่ยังรักษาคุณค่าทางโภชนาการ สี สัน และกลิ่นให้คงอยู่ เช่น การดอง การตาก การกวน และการแช่อิ่ม

ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารคือ ภาษาถิ่นภาคเหนือ และใช้ภาษากลางในการติดต่อกับงาน/ราชการ

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

1. ลำไยสีทองอบแห้ง
2. ผ้าฝ้ายทอมือ เช่น กระเป๋า ผ้าถุง ผ้าพันคอ ฯลฯ
3. อาหารแปรรูป เช่น น้ำพริกแกง พริกสลาบ ขนมต่างๆ ซึ่งทำในลักษณะของกลุ่มในชุมชน เพื่อส่งเสริมการมีอาชีพเป็นช่วงฤดูการ

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

เนื่องจากพื้นที่ในองค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว ส่วนมากเป็นภูเขาและป่าไม้ซึ่งเป็นเขตป่าสงวน และอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติดอยเวียงแก้ว ดังนั้นทรัพยากรธรรมชาติพอที่จะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ คือ แหล่งน้ำ, ป่าไม้, แร่ดีบุก, แร่แมงกานีส, ถ้ำหลวงแม่ระนอง, อุทยานดอยเวียงแก้ว, ห้วยมะเหลบ, อ่างเก็บน้ำแม่เหย, ถ้ำอิฐ, ถ้ำปูน

8.1 น้ำ

- ฝาย	จำนวน	5	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน	200	แห่ง
- บ่อโยก	จำนวน	24	แห่ง
- บ่อบาดาล	จำนวน	39	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	16	แห่ง

- ลำห้วย	จำนวน	6	แห่ง
- ประปาภูเขา	จำนวน	2	แห่ง
- สระน้ำ	จำนวน	22	แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน	5	แห่ง

8.2 ป่าไม้

ในพื้นที่ส่วนมากจะเป็น ป่าเบญจพรรณ หรือป่าผสมผลัดใบ และเป็นเขตอุทยานแห่งชาติดอยเวียงแก้ว

8.3 ภูเขา

ในพื้นที่ส่วนมากจะเป็น ภูเขาล้อมรอบ ไว้สำหรับการหาของป่าและล่าสัตว์เป็นอาหารสำหรับบริโภคเป็นส่วนใหญ่

8.4 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ในพื้นที่ส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ทางเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน ซึ่งประกอบอาชีพเกษตรเป็นหลัก ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ก็ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ยังอุดมสมบูรณ์ โดยเฉพาะแหล่งน้ำเพราะมีลำห้วยต่าง และแม่น้ำลำ ซึ่งเป็นแม่น้ำหลักที่ใช้ในการเกษตร อุปโภค บริโภค ประชาชนในพื้นที่สามารถทำนาได้ปีละ 1 ครั้ง คือ นาปีและปลูกพืชไร่ ที่ใช้น้ำจากธรรมชาติ คือน้ำฝน เท่านั้น

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดย แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) สรุปย่อได้ดังนี้

1) ความเป็นมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2558 เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ 2 ของรัฐบาล(ปี 2558-2559) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ 3 (ปี2560 เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ 2 คณะ ได้แก่ (1) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และ (2) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap)ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีการกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาว พร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทย ในทุกภาคส่วนและนานาประเทศให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคมรวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อม ๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศมีความอยู่ดีมีสุข อย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้องเพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่งและยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2) วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล นั้น จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีของประเทศไทยได้ประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 8 ตุลาคม พุทธศักราช 2561 เป็นปีที่ 3 ในรัชกาลปัจจุบัน เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2561-2580) สามารถสรุปได้ดังนี้

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 เป็นต้นมา ได้ส่งผลให้ประเทศไทยมีการพัฒนาในทุกมิติทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับ เป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อม ที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2560 ที่ร้อยละ 3.9 ถือว่าอยู่ใน ระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ 6.0 ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่ โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพ ในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับ ความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่นๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมี ปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาค่าความเหลื่อมล้ำในหลายมิติขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็น ประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ อย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การ พัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของ ประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่ เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมือง ตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

วิสัยทัศน์ประเทศไทย “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติอันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชน

จากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคม และการมีเกียรติและศักดิ์ศรี

วิสัยทัศน์ประเทศไทย 2580

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

มั่นคง	มั่งคั่ง	ยั่งยืน
<ul style="list-style-type: none"> มีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ 	<ul style="list-style-type: none"> ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน มีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง อาทิ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงินและทุนอื่นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาที่สามารถสร้างความสำเร็จด้านรายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และ มีความมั่นคงในทุกมิติทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคีสามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัย และความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืน จนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วน มีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติไม่มีประชาชนที่อยู่ใภาวะความยากจน เศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ ตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนา ที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ และการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการ คมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ได้แก่ ทุนมนุษย์ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้และคุณภาพชีวิตของ ประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้การรักษา และการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดีไม่สร้างมลภาวะ ต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภค เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมี ความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความ เอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมรัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน และให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2561 – 2580)

“ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

1.ด้านความมั่นคง	2.ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน	3. ด้านพัฒนาและเสริมสร้างทรัพยากรมนุษย์
เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกมิติ	เน้นการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติ ควบคู่กับการขยายโอกาสของประเทศไทยในเวทีโลก	คนไทยในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 และมีคุณธรรม
4. ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	5. ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	6.ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารภาครัฐ
สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกมิติ	คำนึงถึงความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของประชาชนให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เกิดผลลัพธ์ต่อความยั่งยืน	การปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม”

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- 1.ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง
- 2.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 3.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 4.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- 5.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- 6.ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงมีเป้าหมายสำคัญในภาพรวมระยะ 20 ปี ที่เป็นรูปธรรมชัดเจนคือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข” โดยเร่งเสริมสร้างความเข้มแข็งและความรักสามัคคีปรองดองของคนในชาติ ตลอดถึงการปลูกจิตสำนึกด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้นในประชาชนทุกระดับการพัฒนากระบวนการด้านการข่าวให้มุ่งเน้นการบูรณาการข้อมูลข่าวสารด้านความมั่นคงอย่างเป็นระบบ การพัฒนาปรับปรุงกลไกการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง และกลไกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงให้มีประสิทธิภาพ และมีการบูรณาการการดำเนินงานอย่างแท้จริง โดยปัญหาความมั่นคงเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการแก้ไข ประกอบด้วย

ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติด ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ และปัญหาการทุจริตในระบบราชการ

➤ เป้าหมาย

1. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
 2. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
 3. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในกองป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
 4. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
 5. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

➤ ตัวชี้วัด

1. ความสุขของประชากรไทย
2. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศไทย
3. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาคความมั่นคง
4. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
5. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

1. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ให้สถาบันหลักมีความมั่นคง เป็นจุดศูนย์รวมจิตใจอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง สามัคคีปรองดอง และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันพร้อมที่จะร่วมแก้ไขปัญหของชาติ

2. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างตรงประเด็นจนหมดไปอย่างรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการและการพัฒนาประเทศในทุกๆ ด้าน ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศให้มีความพร้อมในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ รวมทั้งสามารถติดตาม ป้องกัน แก้ไขและรับมือกับปัญหาด้านความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับแบบบูรณาการให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง

4. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อเสริมสร้างความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาาร่วมกันได้

5. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่างๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรม มีการใช้หลักธรรมาภิบาลและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ สามารถขจัดปัญหาการทุจริตและประพฤตมิ

ชอบอย่างจริงจัง เกิดความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานรับผิดชอบทั้งหลักและรองพร้อมรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางในการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนและธุรกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นภาคเอกชนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตรวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลก ในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก และรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

➤ เป้าหมาย

1. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
2. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

➤ ตัวชี้วัด

1. รายได้ประชาชาติการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและการกระจายรายได้
2. ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
3. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
4. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1. การเกษตรสร้างมูลค่า ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้า สินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลาย ทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูปและเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

2. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ที่เป็นผลของการหล่อหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยี แห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศ อุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

3.สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ตั้งศูนย์กลางนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูงมุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทยและใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลาย ของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาดการดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่มรวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุการใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านกระยะยาวตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของ การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและ ยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูด นักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

4.โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึง เทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุน ในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

5.พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจ เพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการ สร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้ามีความสามารถในการเข้าถึง ตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็น เลิศสามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นทั้งการแก้ไขปัญหาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในปัจจุบัน และการเสริมสร้างและยกระดับการพัฒนาที่ให้ความสำคัญที่ครอบคลุมทั้งในส่วนของพัฒนาทุนมนุษย์และปัจจัยและสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากร มนุษย์อย่างครอบคลุม ประกอบด้วย การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ควบคู่กับการปฏิรูปที่สำคัญทั้งในส่วนของปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม เพื่อให้คนมีความดีอยู่ใน ‘วิถี’ การดำเนินชีวิตและมีจิตสำนึกร่วมในการสร้างสังคมที่น่าอยู่และมีการปฏิรูปการเรียนรู้แบบพลิกโฉม ในทุกระดับตั้งแต่ระดับ ปฐมวัยจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยการพัฒนาระบบการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงใน ศตวรรษที่ 21 มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบ บริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถกำกับการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองได้อย่างต่อเนื่องแม้จะออกจากระบบการศึกษาแล้ว รวมถึงความตระหนักถึงปัญหาของมนุษย์ที่หลากหลายตลอดจนพัฒนาและรักษา

กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญา แต่ละประเภทและการปฏิรูประบบเสริมสร้างความรอบรู้และจิตสำนึกทางสุขภาพ เพื่อให้คนไทย มีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมกับการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ทั้งการเสริมสร้างครอบครัวที่เข้มแข็งอบอุ่นซึ่งเป็น การวางรากฐานการส่งต่อเด็กและเยาวชนที่มีคุณภาพสู่การพัฒนาในช่วงอายุถัดไป โดยการส่งเสริมการเกิดที่มีคุณภาพ การสร้างครอบครัวที่เหมาะสมกับคนรุ่นใหม่ การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมพัฒนาคนการพัฒนาาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีความเชื่อมโยงและบูรณาการข้อมูลด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ระหว่างกระทรวง/หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และการเสริมสร้าง ศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ ในการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน รวมถึงการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพ

➤ เป้าหมาย

- 1.คนไทยเป็นคนดีคนเก่ง มีคุณภาพพร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21
- 2.สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

➤ ตัวชี้วัด

- 1.การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- 2.ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- 3.การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

1.การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต

2. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัยตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้าง ทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้เป็นคนดีมีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความ รอบรู้ทางการเงินมีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละ ช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คน ทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

3.ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครูการเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่ง ของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

4.การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิภาษา ตรรกะและคณิตศาสตร์ด้านทักษะ และมิติดนตรีกีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของพหุปัญญาแต่ละประเภท การ

สร้างสภาพแวดล้อมและระบบ สนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญาการสร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษ ให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

5. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคมมุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทย มีสุขภาวะที่ดีและมีทักษะด้านสุขภาวะที่เหมาะสม

6. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้าง ความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การปลูกฝังและพัฒนาทักษะ นอกห้องเรียน และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

7. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่งส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน อย่างครบวงจรและมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬา และนันทนาการในการพัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติหล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับ นานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการตอบ โจทย์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อให้การเติบโตของ ประเทศเป็นการเติบโตที่ยั่งยืนโดยทุกคนได้รับประโยชน์อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม การกำหนดให้ภาคการเกษตรและ คราวเรือนเป็นกลุ่มเป้าหมายของการปรับโครงสร้างและพฤติกรรม และการกระจายศูนย์กลางความเจริญเพื่อให้เกิด การสร้างงานในพื้นที่ เพื่อพลิกฟื้น โครงสร้างทางสังคมควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และช่วยลดความเสี่ยงต่อ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และความมั่นคงของประเทศบนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ยังเน้น การดึงเอา พลังทางสังคมที่ประกอบด้วยภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วม ขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศในรูปแบบประชารัฐ ซึ่งจะช่วยให้เกิดการแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ยั่งยืน รวมทั้งการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชนและ สังคมให้นานที่สุด

➤ เป้าหมาย

1. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
2. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการ พัฒนาประเทศในทุกระดับ
3. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคม คุณภาพ

➤ ตัวชี้วัด

1. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
2. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน

3.ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

4. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

1.การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

1.1 ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก พัฒนาการเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของเกษตรกรฐานทรัพยากร และบริบทของพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น โดยเน้นระบบการจัดการตนเองของเกษตรกรและการมีกลไกขับเคลื่อน เศรษฐกิจฐานราก เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงฐานทรัพยากร การวิจัย ความรู้ทั้งทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อ พัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่คุณค่า และเพิ่มช่องทางการตลาดและเชื่อมโยงการค้า ด้วยเครือข่ายพันธมิตรและวิสาหกิจ เพื่อสังคมกำหนดนโยบายและกติกาเพื่อเพิ่มโอกาสของเกษตรกรพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมบนฐาน ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมการผลิตแปรรูปสินค้าให้มี เอกลักษณ์ และการจัดการในภาคบริการที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรของชุมชน เพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็น ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในภาคการเกษตร

1.2 ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค โดยกำหนดมาตรการเพื่อสร้างความเสมอภาคที่สำคัญการ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีและพัฒนา ระบบข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของ ประชาชนและภาคธุรกิจ กำหนดเป้าหมายการจัดเก็บภาษี และค่าธรรมเนียมเพื่อนำไปใช้ในการจัดบริการที่ชัดเจน ตลอดจนการคุ้มครองผู้บริโภค โดยเน้น การแก้ไขกฎหมายที่ไม่เป็นธรรม ปรับปรุงระบบและกลไกในการคุ้มครอง ผู้บริโภค สนับสนุนองค์กรของผู้บริโภคให้มีความเข้มแข็ง ป้องกันการละเมิดสิทธิผู้บริโภคและอำนวยความสะดวกแก่ ผู้บริโภค สนับสนุนการบริโภคอย่างยั่งยืน และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการคุ้มครอง ผู้บริโภคได้อย่างเป็นรูปธรรม

1.3 กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร โดยแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งระหว่างเขตพื้นที่ป่าทับซ้อนพื้นที่ทำกินของประชาชน รับรองสิทธิชุมชนในการเข้าใช้ ประโยชน์ที่ดินกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการใช้ ประโยชน์ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์อย่างเป็นธรรมและกระจายการถือครองที่ดินในขนาดที่เหมาะสมต่อการประกอบอาชีพ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในการถือครองที่ดิน ปรับระบบเอกสารสิทธิ์การถือครองที่ดินประเภทต่างๆให้ผู้มีรายได้น้อยและผู้ที่ไม่มิตินเป็นกรรมสิทธิ์ใช้เป็นหลักฐานประกอบการขอพิจารณาสินเชื่อกับสถาบันการเงินได้รวมถึงการ ปรับปรุง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการใช้ประโยชน์ที่ดินสาธารณะเพื่อการประกอบอาชีพสำหรับประชาชน เพื่อให้ผู้มี รายได้น้อยเข้าถึงการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเป็นธรรมและมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

1.4 เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ และความริเริ่มสร้างสรรค์มีความ ปลอดภัยในการทำงาน โดยส่งเสริมการปรับทัศนคติของนายจ้าง ให้มองลูกจ้างว่าสามารถเพิ่มมูลค่าและคุณค่าให้กับ ธุรกิจได้สถานประกอบการจัดโครงสร้างค่าจ้าง ตามความสามารถและประสบการณ์ส่งเสริมกลไกและระบบการออม และแหล่งเงินทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน ในสถานประกอบการ รวมถึงการยกระดับกลไกการดูแลแรงงานไทยให้เป็นไปตาม มาตรฐานสากล ตลอดจนการพัฒนาด้านคุณภาพแรงงาน ทั้งในด้านทักษะฝีมือแรงงานและความสามารถด้าน เทคโนโลยี ภาษาและการจัดการ เพื่อส่งเสริมให้แรงงานพัฒนาตนเองไปเป็นผู้ประกอบการได้

1.5 สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะและทุกกลุ่ม เพื่อรองรับ การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในบริบทของสังคมสูงวัย รวมทั้ง สร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางสังคมที่เอื้อ ต่อการดำรงชีวิตและการมีส่วนร่วมเป็นพลังในสังคมสำหรับคนทุกกลุ่ม โดยเฉพาะผู้พิการและผู้สูงวัย โดยการเชื่อมโยง ระบบข้อมูลสวัสดิการ รายบุคคล และการพัฒนาระบบการให้บริการสวัสดิการที่เป็นความร่วมมือระหว่างรัฐบาล

องค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ธุรกิจ หรือองค์กรประชาสังคม เพื่อให้สามารถพัฒนาระบบสวัสดิการถ้วนหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพและควบคุมค่าใช้จ่ายไม่ให้เป็นภาระทางการคลังมากเกินไป ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการออมและการลงทุนระยะยาวเพื่อเพิ่มความสามารถในการพึ่งตนเอง ทางเศรษฐกิจของประชาชนทุกกลุ่มด้วยมาตรการทางภาษีและอื่นๆ ตลอดจนส่งเสริมให้แรงงาน ทั้งในระบบและนอกระบบเข้าสู่ระบบประกันสังคมอย่างทั่วถึง

1.6 ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาสโดยตรง โดยการจัดให้มีมาตรการพิเศษเพื่อให้สามารถระบุตัวกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ และให้ความคุ้มครองทางสังคมและสวัสดิการอย่างเฉพาะเจาะจง กลุ่มเป้าหมายผู้มีรายได้น้อย ยากจน และผู้ที่ถูกเลือกปฏิบัติซ้ำซ้อน โดยมีเป้าหมายการตัดขาดวงจร ความยากจนไม่ให้ส่งต่อจากรุ่นพ่อแม่ไปสู่รุ่นลูกหลาน และช่วยเหลือกลุ่มคนที่เดือดร้อนที่สุด

1.7 สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส โดยในด้านบริการสาธารณสุข เน้นการกระจาย ทรัพยากรและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์การพยาบาล ให้กระจายไปยังพื้นที่อำเภอ ตำบล เพื่อให้สามารถดูแลประชาชนได้อย่างทั่วถึง การพัฒนาระบบหลักประกันสุขภาพให้ครอบคลุมผู้มีรายได้น้อย ให้ได้รับบริการที่ไม่มีคุณภาพในด้านคุณภาพ รวมทั้งระบบคุ้มครองการรักษาพยาบาล ต่อการเจ็บป่วยที่สร้างภาระทางการเงินโดยไม่คาดคิดหรือเกินขีดความสามารถของผู้มีรายได้น้อย สนับสนุนส่งเสริมให้สังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพ รวมถึงการพัฒนาสถานพยาบาล ให้มีคุณภาพและมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากรตามมาตรฐานสากลในทุกพื้นที่ และส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการให้บริการสาธารณสุข ด้านการศึกษาเน้นการสร้างโอกาสในการเข้าถึง การศึกษาที่มีคุณภาพที่เป็นมาตรฐานเสมอกัน โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารและยากจน และกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการการดูแลเป็นพิเศษ การจัดให้มีมาตรการเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาการสนับสนุนกลไกความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาในระดับจังหวัด การใช้ เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้และนวัตกรรมของคนทุกกลุ่ม รวมถึงระบบการติดตามสนับสนุนและประเมินผลเพื่อสร้างหลักประกันสิทธิการได้รับการศึกษา ที่มีคุณภาพของประชาชน

1.8 สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง เน้นการสร้างหลักประกันในการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน การพัฒนาภาคช่วยเหลือ ผู้มีรายได้น้อยในการต่อสู้คดีที่มีคุณภาพมาตรฐานและเพียงพอ การให้หลักประกันสิทธิของผู้เสียหาย และผู้ถูกกล่าวหาในการได้รับความช่วยเหลือจากรัฐอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน การกำหนดกรอบเวลาและขั้นตอนในกระบวนการยุติธรรมที่มีประสิทธิภาพ การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด เป็นธรรมและเสมอภาค และการมีมาตรการที่ละเอียดอ่อนสำหรับคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ และการจัดการคดีเกี่ยวกับกลุ่มที่มีความเปราะบาง ตลอดจนการพัฒนาวิธีพิจารณาความแพ่ง และคดีปกครองเพื่อเพิ่มโอกาสของประชาชนในการเข้าถึงความยุติธรรม ปรับปรุงระบบโทษปรับ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใส และระบบการช่วยเหลือผู้พ้นโทษในการกลับสู่สังคม

2. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

2.1 พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค โดยคำนึงถึงสัดส่วนจำนวนประชากรของจังหวัดบริวาร เพื่อให้สามารถดูแลการพัฒนาคุณภาพชีวิต ประชากรได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ กระจายโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีคมนาคมและการสื่อสารจัดทำผังเมืองและผังภาคเพื่อการจัดโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค แหล่งงาน แหล่งน้ำ และการใช้ที่ดิน ให้สามารถพึ่งตนเองได้ภายในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งส่งเสริม

ให้จังหวัดหลักมีความสามารถ ในด้านการบริหารจัดการและจัดการตนเองได้อย่างเป็นอิสระมากขึ้น เพื่อให้สามารถสร้างความแตกต่าง บนฐานศักยภาพของทรัพยากรและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้และส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดรองควบคู่ไปกับการพัฒนาจังหวัดหลัก

2.2 กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่างๆ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของตนเองและบูรณาการแผนให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับเป็นแผนเดียวกัน ตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ท้องถิ่น อำเภอ จังหวัด จนถึงกลุ่มจังหวัด เน้นการกระจายแหล่งอุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการสร้างงาน ในพื้นที่ และการพัฒนาภาคบริการที่คนในพื้นที่ สามารถเป็นผู้ประกอบการ และสามารถกระจายรายได้ ให้เกิดความเป็นธรรม ให้มีความสำคัญกับการสร้าง“คุณค่า”และ“มูลค่า”ทางเศรษฐกิจ จากศักยภาพของฐานทรัพยากรของแต่ละพื้นที่ ทั้งทรัพยากรธรรมชาติทุนทางวัฒนธรรมและทุนทางสังคม การสร้างการมีส่วนร่วมของคนในพื้นที่และผู้ประกอบการในการสืบค้นนำมาปรับใช้และยกระดับการใช้ทรัพยากรนั้นอย่างยั่งยืน

2.3 จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต โดยพัฒนา ระบบผังเมืองของประเทศและผังเมืองระดับพื้นที่ พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการบริหารจัดการเมืองและการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกให้เป็นเมืองอัจฉริยะปลอดภัยสะดวกสำหรับคนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพและโอกาสของเมืองด้วยการมีส่วนร่วมและการลงทุนของภาคเอกชน ชุมชนและภาคประชาสังคม รวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของคนในเมือง ตลอดจนลดความ เหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มประชากรที่อาศัยในเขตเมือง

2.4 ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด เพื่อรับผิดชอบการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด ที่เชื่อมโยงกัน และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับกลุ่มจังหวัดและระดับภาค ปรับโครงสร้างและปรับปรุงกฎหมายเพื่อจัดความสัมพันธ์ระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และ ส่วนท้องถิ่นให้เอื้อต่อประชาชนในการตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาพื้นที่และการกำกับติดตาม เพื่อสร้างธรรมาภิบาลในการทำงานของภาครัฐ ตลอดจนการปรับปรุงกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ การปกครองท้องถิ่น และการเปิดพื้นที่และโอกาสการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของภาคส่วนต่างๆ ได้แก่ ภาคเอกชน ภาคประชาชนและภาควิชาการในการกำหนดยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

2.5 สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยการพัฒนาระบบฐานข้อมูลมิติต่างๆ ของพื้นที่ให้มีความถูกต้องแม่นยำ การเปิดเผยข้อมูลสำคัญ ที่จะเอื้อให้ประชาชนและภาคส่วนต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจและการติดตาม การดำเนินงานของรัฐ พัฒนากลไกเพื่อสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ รวมถึงการสนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น การขยายเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อให้ชุมชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ความรู้ต่างๆ และนำไปใช้เพื่อพัฒนาพื้นที่ตลอดจนการเพิ่มบทบาทของสถาบันการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อร่วมพัฒนาพื้นที่และชุมชนท้องถิ่น

2.6 การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่ โดยการวางแผนกำลังคนสอดคล้องกับแผนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มจังหวัด และการพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบท ของเมืองทั้งในปัจจุบันและอนาคต เน้นการส่งเสริมการยกระดับทักษะของผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจในพื้นที่ทั้งในด้านภาษา การบริหารธุรกิจ การจัดการห่วงโซ่คุณค่าและตลาด การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความต้องการของกำลังแรงงานในพื้นที่กับระบบการผลิตกำลังคนในสายอาชีพ

3. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

3.1 สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยสนับสนุน การรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะการเชื่อมพลังของคนสามวัย คือเยาวชนคนรุ่นใหม่ คนวัยทำงานและผู้สูงอายุให้มาเป็นกำลังของการพัฒนาเพื่อส่วนรวม โดยการสร้างเวทีกลางเป็นพื้นที่สาธารณะ เพื่อปรึกษาหารือปัญหาสาธารณะของพื้นที่ ตั้งแต่ระดับชุมชน ท้องถิ่น อำเภอจนถึงระดับ จังหวัด การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสร้างกลไกการทำงานร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ การสนับสนุนกิจกรรมของเด็กและเยาวชนในจังหวัดต่างๆ เพื่อฝึกทักษะให้เป็นผู้รุ่นใหม่ในอนาคต ตลอดจนสนับสนุนระบบวิชาชีพเพื่อสังคม การดำเนินงานของภาคประชาสังคม การสร้างเครือข่าย ในพื้นที่ รวมถึงการสร้างชุมชนเสมือนบนเครือข่ายสื่อ ให้เป็นเครือข่ายเรียนรู้ร่วมกันทางสังคมที่ร่วมทำสิ่งที่สร้างสรรค์ และการยกย่องให้คุณค่ากับการทำประโยชน์ร่วมกันเพื่อส่วนรวม

3.2 การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ โดยเตรียมความพร้อมในทุกมิติทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สุขภาพ และสภาพแวดล้อม โดยเฉพาะการออมและการลงทุนระยะยาวของคนตั้งแต่ ก่อนเกษียณอายุ พัฒนาระบบและกลไกเพื่อสนับสนุนการปรับตัวของประชากรให้สามารถปรับเปลี่ยน อาชีพให้เหมาะสมตามแต่ละช่วงอายุ เพื่อยืดช่วงเวลาและเพิ่มโอกาสในการทำงานในยามสูงอายุ และสร้างหลักประกันทางรายได้ให้แก่ตนเองได้นานขึ้น สร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชนหรือสถานประกอบการในการเตรียมความพร้อมของแรงงานก่อนวัยเกษียณ การจ้างงานผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับ วิทยุติประสิทธิภาพและสมรรถนะ ตลอดจนส่งเสริมการสร้างสรรคเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับการส่งเสริมและฟื้นฟูศักยภาพผู้สูงอายุส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีกิจกรรมทำต่อเนื่องทั้งในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และสุขภาพ รวมทั้งคงไว้ซึ่งบทบาทในการขับเคลื่อนการพัฒนาสังคม โดยส่งเสริมและ สร้างแรงจูงใจให้ทุกภาคส่วนมีการจ้างงานผู้สูงอายุให้เหมาะสมกับวิทยุติประสิทธิภาพและสมรรถนะ ส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาและประสบการณ์และร่วมสร้างสังคมที่ไม่ทอดทิ้งกัน เพื่อเพิ่มคุณค่า ของผู้สูงอายุ

3.3 สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชา สังคมและภาคประชาชน เพื่อสนับสนุนการทำงานของภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กร ภาคประชาสังคมและองค์กรชุมชนในรูปแบบนิติบุคคลเพื่อดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ประโยชน์ สาธารณะต่างๆ รวมทั้งการปรับปรุงระเบียบการใช้งบประมาณและจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ เพื่อเอื้อให้สามารถสนับสนุนความริเริ่มที่สร้างสรรค์ของภาคส่วนต่างๆ

3.4 ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม โดยปรับเปลี่ยนทัศนคติและบทบาทเพศ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและการยอมรับของสังคมต่อเรื่องเพศสภาพและความเสมอภาคทางเพศ ส่งเสริมให้ทุกเพศมีส่วนร่วมรับผิดชอบครอบครัวและ ร่วมกันพัฒนาสังคม ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคม ในสถานประกอบการเพื่อให้ทั้งชายและหญิงสามารถดูแลครอบครัวได้อย่างสมดุลกับการทำงาน ส่งเสริมการสร้างประชากรรุ่นใหม่บนรากฐานของครอบครัวที่มีคุณภาพ เพิ่มโอกาสของสตรีในการทำงานเชิงเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องตลอดจนเพิ่มศักยภาพความรู้ความสามารถและภาวะผู้นำของสตรี เพื่อให้สามารถมีบทบาทในทางการเมืองและการบริหารทั้งในระดับสากลระดับชาติและในระดับท้องถิ่น ได้อย่างเหมาะสมและกว้างขวาง

3.5 สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม ภายใต้บริบทของสังคมที่มีความหลากหลายมากขึ้นทั้งทางชาติพันธุ์ศาสนา และวิถีชีวิตทางวัฒนธรรมโดยไม่เลือกปฏิบัติ ส่งเสริมความตระหนักในสิทธิมนุษยชน สร้างความเท่าเทียมกันในเรื่องสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ในกลุ่มชาติพันธุ์ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้และภูมิปัญญาของกลุ่มชน สร้างความภาคภูมิใจ ในรากเหง้าของคนในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจและจุดร่วมบนความแตกต่างอย่างสร้างสรรค์ และส่งเสริมบทบาทของสถาบันการศึกษาในการช่วยยกระดับคุณค่าที่หลากหลายทางสังคมและ

วัฒนธรรมให้เป็นมูลค่าทางเศรษฐกิจที่สร้างสรรค์เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากได้รวมถึงเชื่อมโยง การสร้างความร่วมมือและความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้านบนรากฐานมรดกทางวัฒนธรรมที่มี ร่วมกันกับประเทศไทย

3.6 สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล พัฒนาระบบโครงสร้างเครือข่ายด้านข้อมูลเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องทันสมัยได้อย่างรวดเร็ว ส่งเสริมเสรีภาพของสื่อสาธารณะ ควบคุมกำกับมาตรการสร้าง ความรับผิดชอบของสื่อต่อสังคมรวมถึงส่งเสริมบทบาทขององค์กรที่เกี่ยวข้องในการให้ความรู้เรื่องสิทธิ เพื่อคุ้มครองการใช้เทคโนโลยีและสื่อตามมาตรฐานความปลอดภัยและกฎหมาย ตลอดจนพัฒนา สื่อสร้างสรรค์ทั้งในเชิงเนื้อหาและการสร้างความตระหนักและภูมิคุ้มกันของผู้เสพสื่อ

4. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

4.1 ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ โดยใช้ข้อมูลความรู้และการยกระดับ การเรียนรู้ของครัวเรือนทั้งในกลุ่มครัวเรือนภาคเกษตรและอาชีพอื่นๆ เพื่อปรับการคิดเชิงระบบ การวางแผนอนาคต การออมและการลงทุน การดูแลสุขภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัว เพิ่มทักษะทางการเงินและการวางแผนการจัดการที่ดิน ที่อยู่อาศัยและระบบการผลิตด้านอาชีพ เพิ่มความสามารถในการประกอบการธุรกิจ การบริหารจัดการ ตลอดจนพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลงในระดับชุมชนและท้องถิ่น อันเป็นการสร้างการเรียนรู้จากภายในเพื่อสร้างคนที่มีระบบคิดที่มีเหตุผล และพึ่งตนเองได้ตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.2 เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง โดยสนับสนุนการรวมกลุ่มของสมาชิกในชุมชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ให้ชุมชนได้บริหารจัดการและมีส่วนร่วมในกิจการที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน โดยตรงการสนับสนุนการจัดทำแผนแม่บทชุมชนที่สะท้อนปัญหาความต้องการที่แท้จริงของชุมชน โดยมีข้อมูลครัวเรือนเพื่อสนับสนุนการจัดทำแผนและเชื่อมโยงแผนชุมชนกับแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดและแผนพัฒนาภาคและเชื่อมโยงกับการกำหนดการจัดสรรงบประมาณให้สอดคล้องกัน ขับเคลื่อนกลไกความร่วมมือทุกภาคส่วนให้มีเป้าหมายทิศทาง มีความสมดุล มีอิสระและมีอำนาจในการตัดสินใจ โดยมีระบบการติดตามตรวจสอบที่ต่อเนื่องและโปร่งใส ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาตัวชี้วัดและระบบการประเมินความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้สามารถติดตามความก้าวหน้าในการยกระดับ ความเข้มแข็งของชุมชนได้อย่างต่อเนื่อง

4.3 สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน โดยสนับสนุนให้ประชาชนสามารถรวมกลุ่มและมีเวทีกลางเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและเพื่อปรึกษาหารือกิจการที่เป็นประเด็นสาธารณะสามารถกำหนดเป้าหมายการพัฒนาบนฐานการมีข้อมูล และการใช้เหตุผล และสร้างข้อตกลงร่วมกันที่สามารถผูกพันและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ และลดความขัดแย้งได้อันจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยที่ระดับฐานรากและสร้าง ความสมานฉันท์ตลอดจนปรับบทบาทภาครัฐให้เป็นฝ่ายสนับสนุนให้ชุมชนจัดการตนเองได้มากขึ้น โดยรัฐเป็นที่ปรึกษาสนับสนุนองค์ความรู้และพัฒนาทักษะในการบริหารจัดการให้กับชุมชน เพื่อเป็นพลังของการพัฒนา

4.4 สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน โดยการสร้างการเรียนรู้ของชุมชน ให้สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก การพัฒนาเทคโนโลยีและส่งเสริมโอกาสการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ของชุมชน ผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เพื่อเร่งกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนในการก้าวเข้าสู่สังคมในยุคดิจิทัล การพัฒนาวิธิตัดในการ ประกอบการและการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ ในบริบทของการแข่งขันอย่างยั่งยืน รวมถึงการเพิ่ม ความสามารถและทักษะในการใช้ความรู้และเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์เพื่อแก้ปัญหาและ

ยกระดับขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการตนเอง และสร้างหลักประกันให้คนทุกกลุ่มได้รับโอกาสและเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนเองโดยไม่จำกัดวัยหรือเพศภาวะ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมถูกดำเนินการบนพื้นฐานความเชื่อในการเติบโตร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน ไม่ให้มากหรือน้อยจนเกินไป อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง สอดคล้องกับแนวคิดหลักของแผน คือ เติบโต สมดุล ยั่งยืน ซึ่งเป็นหัวใจของยุทธศาสตร์ชาติด้านนี้

➤ เป้าหมาย

1. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล
2. พัฒนาและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจของประเทศ
3. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
4. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

➤ ตัวชี้วัด

1. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
2. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
3. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

1. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพ สิ่งแวดล้อมที่ดีด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรม ทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่างๆ เช่น การบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่ สีเขียวและป่าไม้รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อม มีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทรและเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

2. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแล ฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้ อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่พึงมีพึงได้ เพื่อความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเล ที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากร ทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

3. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบและการสร้างขีดความสามารถของประชาชน

ในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศพร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

4. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตาม ศักยภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่ เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ พัฒนา พื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัดอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบ ต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดีมรดกทางสถาปัตยกรรม ศิลปวัฒนธรรม ทัศนียภาพและวิถีชีวิต พื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

5. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นพัฒนา ระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง

6.ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคตรวมทั้งจัดตั้งและพัฒนากระบวนการยุติธรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบ ประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้งพัฒนา และดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

ยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประเด็น ยุทธศาสตร์ที่เน้นการปรับเปลี่ยนภาครัฐ ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจและแยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีขีดสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัยและพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่และระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมาย ต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติการอำนวยความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม รวมทั้งต้องมีการพัฒนาระบบ บริหารจัดการบุคลากรภาครัฐที่สามารถจูงใจและดึงดูดให้คนดีคนเก่งเข้าร่วมพลังการทำงานที่มีความมุ่งมั่นและมีแรงบันดาลใจในการที่จะร่วมกันพลิกโฉมประเทศไปสู่เป้าหมายที่พึงประสงค์

➤ เป้าหมาย

1. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

2. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กกลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

3. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ

4. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

➤ ตัวชี้วัด

1. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ

2. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ

3. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ

4. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบ การบริหารจัดการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีสร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

2. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุก ประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความ สอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำ ยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มี เป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและ ประเมินผล การดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การ จัดทำนโยบายและการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

3. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กกลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการ ส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญและการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

4. ภาครัฐมีความทันสมัยทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงาน อย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่าเทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อม ในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อนมากขึ้นและทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

5. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและ คุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากร ให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้า ในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่ง ทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มี สมรรถนะใหม่ ๆ สามารถ รองรับการพัฒนาบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การ ปรับเปลี่ยน แนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้าสามารถบูรณา การการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

6.ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดภัยและประพฤตินิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอาย ต่อการทุจริตประพฤตินิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้ง ส่งเสริม สนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ และภาคส่วนอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

7.กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่างๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับมีเท่าที่จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนาการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไข ปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่างๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

8.กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค มีความเป็นกลาง น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีความกล้าหาญทางจริยธรรม เป็นมืออาชีพ มีความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติประชาชนเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก มุ่งให้เกิดการสร้างมาตรฐาน และเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมเทียบเท่าระดับสากล ตามหลักนิติธรรม โปร่งใส ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพ ของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเสมอภาค หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความร่วมมือที่ดีบูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกัน

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

การพัฒนาภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ซึ่งเป็น 5 ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทย ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ 20 ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 เป็นเครื่องมือหรือกลไกสำคัญที่สุดที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกๆ ที่ขับเคลื่อนไปสู่การบรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้ในที่สุด โดยมีกลไกตามลำดับต่างๆ และกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน 5 ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ 5 ปีนั้นได้พิจารณาและวิเคราะห์การต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน 3 แผนจวบจนถึงแผนพัฒนา ฉบับที่ 15 ในช่วงปี พ.ศ.2575-2579 ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติการพัฒนาจะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วภายในปี 2579 ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของ เป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนา ฉบับต่อไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน 5 ปีแรกในช่วงแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 ผ่านไป

หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนา ฉบับที่ 12 จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ 5 ปี ที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีโดยมี หลักการสำคัญของแผนพัฒนาฯ ดังนี้

1. ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9 เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ สร้างโอกาสและมีที่ยืนให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิต ที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รักษาความหลากหลายทางชีวภาพชุมชนวิถีชีวิตค่านิยม ประเพณีและวัฒนธรรม

2. ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ อย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

3. ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทย ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วย การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวสนองตอบผลประโยชน์แห่งชาติ ได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่ง เขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม ระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มี ศักยภาพทางเศรษฐกิจต่ำกว่า

4. ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี 2579” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้ เป้าหมายประเทศไทยใน ปี 2579 ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจากทั้งประเด็นหลักและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีความรู้ มีทักษะและทัศนคติที่เป็นค่านิยมที่ดี มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็น พลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนำดิจิทัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็น สังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพและท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรมทุน

มนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจสังคมและประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ

5. ยึด “หลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโต จากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม” แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มุ่งเน้น การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่มีความครอบคลุมทั่วถึงเพื่อเพิ่มขยายฐานกลุ่มประชากรชั้นกลางให้ กว้างขึ้น โดยกำหนดเป้าหมายในการเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจ โอกาสทางสังคมและรายได้ของกลุ่มประชากร รายได้ต่ำสุดร้อยละ 40 ให้สูงขึ้น นอกจากนี้การเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานของการใช้ภูมิปัญญาและพัฒนา นวัตกรรมนับเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป สำหรับทุกภาคส่วนในสังคมไทย โดยที่เส้นทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้นกำหนดเป้าหมายทั้งในด้านรายได้ความเป็นธรรม การลดความเหลื่อมล้ำและขยายฐานคนชั้นกลาง การสร้างสังคมที่มีคุณภาพและมีธรรมาภิบาลและความเป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม

6. ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน 5 ปีที่ต่อยอดไปสู่ ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้าน อย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประชารัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน และการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับ ความสำคัญสูงและได้กำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่าง แท้จริงรวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านๆ มา ในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้ จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาาระบบราชการที่ 6 สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติและกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการ และจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญในด้านต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีจำนวน 10 ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาให้มีรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาวเพราะยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้นๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศ ที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมายและการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบรวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 มีทั้งหมด 10 ยุทธศาสตร์ โดยมี 6 ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

1.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1.ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งใน และนอกห้องเรียนที่สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ความมีระเบียบวินัย และจิตสาธารณะ

2.พัฒนาศักยภาพ คนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนา ทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

3.ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็กให้มีการจัดทรัพยากรร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่ง เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

4.ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

5.เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากรร่วมกันระหว่างสถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

6.พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระยะยาว และ

7.ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริม สถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

2. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดและความเหลื่อมล้ำในสังคม

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1.การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป่าหมายประชากรร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมีอาชีพ อาทิ ขยายโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษาให้ทุนการศึกษาต่อระดับสูง

2.การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาแบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับองค์การการเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่ายปรัชญาของ

เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่คืนและทรัพยากรภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การป้องกันครุภัณฑ์การเงินของชุมชนให้ทำหน้าที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่ทั้งการให้กู้ยืมและการออมและจัดตั้งโครงการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแม่ข่าย

3. ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ และแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวม ทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงินและสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2. การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการมุ่งเน้นการสร้าง ความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐาน ต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง วางอนาคตรากฐานการพัฒนา อุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

4. ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
2. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุลและยั่งยืน
3. การแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อม
4. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
5. สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
6. การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
7. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

5. ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและธำรงไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
2. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศเพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหาร และภัยคุกคามอื่นๆ
3. การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคงเพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
4. การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล

5. การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

6. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

2. ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

3. เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ

4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง

5. ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

6. ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศและประกอบกับอีก 4 ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบขนส่งทางอากาศ และพัฒนาระบบขนส่งทางน้ำ

2. การสนับสนุนการพัฒนาระบบขนส่ง อาทิ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

3. พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

4. พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงาน เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

5. พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

6. พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างนวัตกรรม

8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาในกลุ่มเทคโนโลยีที่ประเทศไทยมีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

2. พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

3. พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

9. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ พัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

2. การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองนำอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน พัฒนาระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง

3. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่ฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้เจริญเติบโตอย่างยั่งยืนและเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

10. ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแสวงหาตลาดใหม่สำหรับสินค้าและบริการของไทย

2. พัฒนาการเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาค ภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้าน โลจิสติกส์

3. พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการและการลงทุนที่โดดเด่นในภูมิภาค

4. ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

5. เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

6. สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาประเทศในอนุภูมิภาค ภูมิภาคและนานาชาติ

7. เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

8. ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไป ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่

มีลักษณะการบูรณาการ และใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริง ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ มุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรม ทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมายการพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนากับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม

2. การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม สนับสนุนการวิจัยพัฒนา การดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษารวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบ

3. การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนร่วม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

4. การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ 40 ที่มีรายได้ต่ำสุด

5. การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทุนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาดรวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการหาธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

6. การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

7. การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและมีนวัตกรรมมากขึ้น ควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคนและโครงสร้างพื้นฐานตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะ คลัสเตอร์ (Cluster)

8. การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

9. การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

10. การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้นและต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้าน คมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์และโทรคมนาคม ในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิรวดี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

11. การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

12. การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมลุ่มน้ำโขงที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริม การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่ง

เตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลด ความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

13. การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 20 ปีข้างหน้า

14. การบริหารจัดการในภาครัฐการป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรมทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วม มีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

15. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยาย ขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปหาธุรกิจในตลาดต่างประเทศ

16. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็น ท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพการพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุลและการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

17. การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษี ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

18. การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมพัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

19. การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมรวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทาง

การเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

20.การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำคำขอ งบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและ ค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของ ระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกัน สุขภาพ เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

▶ แผนพัฒนาภาคเหนือ

ภาคเหนือมีทุนทางสังคมและวัฒนธรรมประเพณีที่มีอัตลักษณ์โดดเด่นที่มีการฟื้นฟู สืบสานและ สร้างสรรค์พัฒนาสู่การผลิตสินค้าและบริการ โดยเฉพาะเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีบริการสุขภาพและผลิตภัณฑ์ หัตถกรรมที่มีชื่อเสียงระดับสากล พื้นที่เกษตรของภาคเหนือมีขนาดเล็กเหมาะสมต่อการปรับระบบการผลิตเพื่อสร้าง คุณค่าตามแนวทางเกษตรอินทรีย์นอกจากนี้ ท่าเลที่ตั้งของภาคเหนือมีศักยภาพในการขยายการค้า การลงทุนและบริ การเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านในกลุ่มอนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขงและสามารถขยายไปสู่จีนตอนใต้และกลุ่ม ประเทศเอเชียใต้ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้และตะวันออก-ตะวันตก รวมถึงเป็นพื้นที่ป่าต้นน้ำที่สำคัญของ ประเทศ ดังนั้น การพัฒนาภาคเหนือสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นจะต้องนำศักยภาพทางภูมิสังคมประกอบ กับปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและองค์ความรู้ของสถาบันการศึกษาและองค์กรในพื้นที่มาใช้ในการต่อยอด การผลิตและบริการที่มีศักยภาพและโอกาสเพื่อสร้างมูลค่าสูงตามแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์ รวมทั้งการใช้ ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ในการเสริมสร้างขีดความสามารถของธุรกิจท้องถิ่นเพื่อขยาย ฐานเศรษฐกิจของภาค

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ : “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจ กับประเทศในกลุ่ม อนุภูมิภาคุ่มแม่น้ำโขง”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มแก่สินค้าและบริการ โดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และภูมิ ปัญญาท้องถิ่นที่มีอัตลักษณ์
2. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่คุณค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้
3. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเอง พึ่งพา ครอบครัว และพึ่งพากันใน ชุมชนได้
4. เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การบริหารจัดการน้ำป่าต้นน้ำและปัญหาหมอก คำน

แผนพัฒนาภาคเหนือในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) เมื่อวันที่ 6 มีนาคม 2562 มีทั้งหมด 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการต่อเนื่องให้มีคุณภาพสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างยั่งยืน และกระจายประโยชน์อย่างทั่วถึง รวมทั้งต่อยอดการผลิตสินค้าและบริการที่มีศักยภาพสูงด้วยภูมิปัญญาและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนากลุ่มท่องเที่ยวที่มีศักยภาพตามแนวทางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่

1. กลุ่มท่องเที่ยวอารยธรรมล้านนาและกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา แพร่ น่าน

2. กลุ่มท่องเที่ยวมรดกโลก (ทางประวัติศาสตร์) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัยและกำแพงเพชร

3. กลุ่มท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน น่าน เพชรบูรณ์ อุทัยธานี

4. กลุ่มท่องเที่ยวที่มีเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ MICE ในจังหวัดเชียงใหม่ ท่องเที่ยวเชิงผจญภัย/กีฬาเพื่อการพักผ่อน/เชิงสุขภาพ และการพำนักระยะยาวในจังหวัดเชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน น่าน โดยมีแนวทางดำเนินการ ดังนี้

1. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

2. สนับสนุน Community Based Tourism/Local Tourism เพื่อกระจายประโยชน์จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูสืบสานวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นและนำมาประยุกต์สร้างสรรค์สินค้าและบริการท่องเที่ยวที่มีอัตลักษณ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. สนับสนุนการเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในภาคเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ เส้นทางสายวัฒนธรรม เส้นทางท่องเที่ยวแหล่งมรดกโลกและส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อสร้างรายได้ตลอดปี

4. เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจท่องเที่ยวและบริการต่อเนื่องทั้งระบบ ส่งเสริมการตลาดทั้งการรักษาฐานเดิมและขยายไปสู่ตลาดกลุ่มใหม่ที่มีศักยภาพ รวมทั้ง การสร้างตลาดในรูปแบบ e-tourism

5. รักษาอัตลักษณ์ของเมือง โดยให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์ สืบสานประเพณี วัฒนธรรม สถาปัตยกรรม พื้นบ้าน และเมืองเก่า การส่งเสริมการเรียนรู้ของชุมชน และการสร้าง “แบรนด์” หรือเอกลักษณ์ของเมือง รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัด และเมืองท่องเที่ยวให้เป็นเมืองน่าอยู่เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเมืองให้มีคุณค่าเอื้อต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีสมดุล

2. พัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพสูง ได้แก่ กลุ่มอาหารและสินค้าเพื่อสุขภาพ กลุ่มบริการทางการแพทย์และสุขภาพและกลุ่มผลิตภัณฑ์เชิงสร้างสรรค์ โดยให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางและขยายสู่พื้นที่เครือข่ายที่มีศักยภาพ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

1. สนับสนุนสถาบันการศึกษาในการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม และส่งเสริมการนำมาใช้เชิงพาณิชย์ตามแนวคิดการสร้าง Food Valley เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ ให้ตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ กลุ่มสินค้าเพื่อสุขภาพผู้สูงอายุ กลุ่มอาหารเสริมสุขภาพและความงาม

2.ขยายเครือข่ายการพัฒนาธุรกิจบริการทางการแพทย์และสุขภาพให้มีความหลากหลายสอดคล้องกับตลาดเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ และกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ มุ่งสู่การเป็น Medical & Wellness Hub ระดับอนุภูมิภาค

3.สนับสนุนการพัฒนาเชียงใหม่เป็น Creative City พร้อมทั้งสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมผนวกกับความโดดเด่นของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้ามีความแตกต่างโดดเด่นสามารถตอบสนองต่อตลาดเป้าหมายเฉพาะ อาทิ สินค้า Life Style สินค้าหัตถกรรม และของที่ระลึกต่างๆ ที่เน้นคุณภาพทั้งการออกแบบและการใช้งาน

4.เสริมสร้างความเข้มแข็งของกลุ่มธุรกิจ ขยายเครือข่ายเพื่อให้เกิดพลัง ในการขับเคลื่อนและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจตลอด Value Chain

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ใช้โอกาสจากเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC เพื่อขยายฐานเศรษฐกิจของภาค

แนวทางการพัฒนา

1.เสริมศักยภาพของโครงสร้างพื้นฐานและวางผังเมืองทั้งเมืองหลักและเมืองชายแดน ให้สอดคล้องและสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการขยายตัวทางเศรษฐกิจพัฒนาโครงข่ายเส้นทางและระบบขนส่งย่อยที่เชื่อมต่อกับระบบหลักของประเทศและอนุภูมิภาคตามแนวระเบียงเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก ซึ่งจะรองรับการเป็นพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญเชื่อมโยงอนุภูมิภาค GMS BIMSTEC และ AEC

2.พัฒนาเมืองสำคัญ ได้แก่ เชียงใหม่ และพิษณุโลก ให้เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า บริการ ธุรกิจบริการสุขภาพ บริการการศึกษาธุรกิจดิจิทัล โดยพัฒนาระบบขนส่งสาธารณะและการขนส่งหลายรูปแบบเพื่อแก้ไขปัญหาการจราจรในเขตเมือง และเชื่อมโยงระหว่างเมืองและพื้นที่โดยรอบ โดยเฉพาะเร่งรัดการดำเนินงานตามผลการศึกษาเกี่ยวกับระบบขนส่งสาธารณะของ สนข. โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับรูปแบบของเมืองพัฒนาเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสูงเพื่อรองรับสังคมดิจิทัล พัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการพัฒนาเมืองอย่างยั่งยืน และพัฒนาเมืองสถานีขนส่งระบบราง ที่นครสวรรค์ แพร่ (อำเภอเด่นชัย) เชียงราย (อำเภอเชียงของ) โดยพัฒนาพื้นที่รอบสถานีโดยใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การวางผังเมือง และส่งเสริมกิจกรรมเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับพื้นที่

3.พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีความรู้ มีทักษะฝีมือ เข้าถึงข้อมูล กฎระเบียบการดำเนินธุรกิจในระดับภูมิภาค และสากล รวมถึงเงื่อนไขทางด้านสิ่งแวดล้อมและมนุษยธรรมที่ถูกนำมาเป็นข้อกีดกันทางการค้ารวมทั้งสนับสนุนให้องค์กรภาคธุรกิจเอกชนที่มีความเข้มแข็งร่วมพัฒนาเครือข่ายกับธุรกิจท้องถิ่นที่มีศักยภาพ เพื่อยกระดับขีดความสามารถให้เข้าสู่ Supply Chain ของธุรกิจใหญ่ได้

4.พัฒนาสินค้าที่มีศักยภาพสามารถแข่งขันได้ รวมทั้งสินค้าที่ตอบสนองตลาดในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน และ AEC โดยให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์ความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบอย่างการเกื้อกูลกัน บนความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนทั้งไทยและเพื่อนบ้าน ซึ่งจะสอดคล้องกับการเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษของพื้นที่อำเภอแม่สอด จังหวัดตากและจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยกกระดับเป็นฐานการผลิตเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย เชื่อมโยงสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่สร้างมูลค่าเพิ่มสูง

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนารฐานการผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน และเกษตรปลอดภัยในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง โดยสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายเกษตรกรเพื่อพัฒนาทั้งด้านการผลิตและการตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ความรู้กับเกษตรกรในการใช้สารอินทรีย์แทนสารเคมี เฝ้าระวังผลกระทบจากการใช้สารเคมีที่มีต่อดินและน้ำ ส่งเสริมช่องทางการกระจายผลผลิต สร้างพฤติกรรมและค่านิยมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพ สนับสนุนการตรวจสอบคุณภาพผลผลิต และการตรวจสอบย้อนกลับอย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความมั่นใจให้ผู้บริโภค

2. สนับสนุนการเชื่อมโยงผลผลิตเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีศักยภาพ ได้แก่

1. การแปรรูปพืชผัก ผลไม้ สมุนไพร ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง ลำพูน

2. การแปรรูปข้าว พืชไร่ พืชพลังงาน ในจังหวัดพิจิตร กำแพงเพชร นครสวรรค์ โดยสนับสนุนการพัฒนาสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า ส่งเสริมการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ตอบสนองความต้องการของตลาดเฉพาะและสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์มาผลิตพลังงานทดแทน

3. สนับสนุนการผลิตพลังงานทดแทนและผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ในจังหวัดนครสวรรค์ กำแพงเพชร โดยสนับสนุนการนำผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรจากพืชและสัตว์ พัฒนาเป็นพลังงานทดแทน สนับสนุนการพัฒนาและเผยแพร่องค์ความรู้ในการนำพืช/วัสดุชีวภาพ มาใช้ประโยชน์ตลอดห่วงโซ่คุณค่า อาทิ ใช้ประโยชน์ในการเป็นอาหารสัตว์ แปรรูปเพื่อเป็นสินค้านำมาใช้ในการผลิตพลังงานชีวมวลเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตการเกษตรที่ได้ประโยชน์สูงสุดและช่วยลดปัญหาสิ่งแวดล้อม

4. สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาทางการเกษตรทั้งระบบส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตและเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ การให้ข้อมูลเพื่อการตัดสินใจการผลิต แก่เกษตรกร เช่นการโซนนิ่งพื้นที่ปลูกพืช การเกษตรแปลงใหญ่ซึ่งเป็นการบริหารจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สอดคล้องกับศักยภาพและให้ผลตอบแทนที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุนการผลิต

5. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเป็นระบบเครือข่ายที่เชื่อมโยง เพื่อใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและเต็มประสิทธิภาพ รวมถึงการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำนอกเขตพื้นที่ชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำไว้ในพื้นที่เกษตรกรรมแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำของเกษตรกร ในพื้นที่นอกเขตชลประทาน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาคูณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาความยากจน พัฒนาระบบดูแลผู้สูงอายุอย่างมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชน ยกกระดับทักษะฝีมือแรงงานภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการสร้างรายได้และการมีงานทำของผู้สูงอายุและคนยากจน โดยดำเนินการในรูปของกลุ่มอาชีพและกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้มีรายได้และได้พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพึ่งพาตนเองได้และมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

2. พัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน เพื่อรองรับการเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุที่ไม่สามารถดูแลตนเองได้ รวมทั้งแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้ดูแลผู้สูงอายุ ตลอดจนสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการด้านสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน

3. พัฒนาแรงงานให้มีความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน ควบคู่ไปกับการยกระดับทักษะฝีมือให้สูงขึ้น สอดคล้องกับโครงสร้างการผลิตและบริการ บนฐานความรู้และเศรษฐกิจสร้างสรรค์

4.สร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน เพื่อให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการจัดสวัสดิการชุมชนได้อย่างยั่งยืน และเป็นโครงข่ายการคุ้มครองทางสังคมให้กับผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสในชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์และฟื้นฟูป่าต้นน้ำให้คงความสมบูรณ์จัดระบบบริหารจัดการน้ำอย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง ป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

1. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ป่าต้นน้ำในพื้นที่ 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน โดยเฉพาะ จังหวัดน่าน โดยให้ความสำคัญกับการฟื้นฟูป่าต้นน้ำที่เสื่อมโทรมให้มีความอุดมสมบูรณ์ เพื่อให้เป็นแหล่งดูดซับน้ำฝนและเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุนในแต่ละลุ่มน้ำ ควบคู่ไปกับการป้องกันแก้ไขปัญหาการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่า ตลอดจนส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ

2. พัฒนาการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบในลุ่มน้ำหลักของภาค ได้แก่ ลุ่มน้ำปิง วัง ยม และน่าน และพัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สำคัญ ได้แก่ บึงบอระเพ็ด จังหวัดนครสวรรค์ บึงสีไฟ จังหวัดพิจิตร และกว๊านพะเยา จังหวัดพะเยา เพื่อรักษาคุณภาพน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บน้ำของแหล่งน้ำต้นทุน

3. แก้ไขปัญหาหมอกควันในพื้นที่ภาคเหนือตอนบนและจังหวัดตาก โดยส่งเสริม การปรับเปลี่ยนการทำเกษตรจากการปลูกพืชเชิงเดี่ยวไปสู่การปลูกพืชในระบบวนเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและระบบจัดการพื้นที่เกษตรที่เหมาะสม การส่งเสริมให้นำเศษวัสดุทางการเกษตรไปใช้ประโยชน์ เพื่อลดการเผาวัสดุทางการเกษตร และส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการป้องกันแก้ไขปัญหาหมอกควัน

➡ **แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ประกอบด้วย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำพูน จังหวัดลำปาง (พ.ศ.2561-2565) (ฉบับทบทวน)**

เป้าหมายการพัฒนา : “ยกระดับการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และการเกษตรสู่ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงเพื่อเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับห่วงโซ่อุปทานโลก”

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

1. ผลผลิตภัณฑมวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ภาพรวมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า 3 %

2. ผลผลิตภัณฑมวลรวมกลุ่มจังหวัด (Gross Provincial Cluster Product : GPCP) ของเศรษฐกิจมูลค่าสูงมีส่วนไม่น้อยกว่า 5 % ของ GPCP ภาพรวม

3. การเพิ่มขึ้นของการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment : FDI) ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

กรอบแนวคิดของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 (พ.ศ. 2561-2565) ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและนโยบายสำคัญอื่นๆ ของรัฐบาล ดังนี้ ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ได้แก่

ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 นั้น

กรอบแนวคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาคเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจ และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือซึ่งกำหนดเป้าหมายที่จะ “พัฒนาเป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคสุมาตรา-อินโดจีน” เมื่อพิจารณาถึงทิศทางการพัฒนาภาคเหนือ จะเห็นได้ว่าแนว

ทางการพัฒนาภายใต้แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ล้วนแล้วแต่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาระดับภาคที่กำหนดไว้ถือเป็นการแปลงยุทธศาสตร์และถ่ายทอดเป้าหมายการพัฒนาระดับภาคลงสู่การขับเคลื่อนในระดับกลุ่มจังหวัด

สำหรับนโยบาย Thailand 4.0 ซึ่งเป็นการพัฒนาเครื่องยนต์เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจ ชุดใหม่ (New engine of growth) ของรัฐบาลด้วยการแปลงความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศที่มีอยู่ 2 ด้าน คือ ความหลากหลายเชิงชีวภาพ และความหลากหลายเชิงวัฒนธรรมใหม่เป็นความได้เปรียบเชิงในแข่งขัน โดยการเติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบเป็น 5 กลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย นั้น จะเห็นได้ว่าจากกลุ่มเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทั้ง 5 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ (Food, Agriculture, and Bio-tech)
2. กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ (Health, Wellness and Bio-Med)
3. กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม (Smart Devices, Robotics and Mechatronics)
4. กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว (Digital, IoT, Artificial Intelligence and Embedded Technology)
5. กลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง (Creative, Culture and High Value Services)

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาสำคัญที่สนับสนุนและสอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาของประเทศใน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มอาหาร เกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ กลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง ขณะเดียวกัน กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ยังได้ยึดปัญหา ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เป็นวาระสำคัญของการกำหนดประเด็นการพัฒนาเพื่อให้สามารถนำศักยภาพของพื้นที่ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนได้

ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

กลุ่มจังหวัด	เชียงใหม่	แม่ฮ่องสอน	ลำปาง	ลำพูน
เมืองท่องเที่ยวสู่สากล	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์	ท่องเที่ยวเชิงอารยธรรมและสร้างสรรค์
Food Valley	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (พืชผักผลไม้หนาว ลำไย มะม่วง กาแฟ สมุนไพร/ ไม้ประดับหางคำ นพรีเนียม)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (กระเทียม ข้าวเหลือง งา กาแฟ)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ข้าว ข้าวโพดหวาน สับปะรด)	เกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย (ลำไย มะม่วง ข้าว กระเทียม)
Green City	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำป่าเชิงเขตเมืองเก่า/บ้านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำสาละวิน	พื้นที่ป่าไม้ ลุ่มน้ำวัง เขตเมืองเก่า/บ้านชุมชนอนุรักษ์	พื้นที่ป่าไม้ เขตเมืองเก่า/บ้านชุมชนอนุรักษ์
Northern Landport	สนามบินนานาชาติ ศูนย์กลางการค้า การลงทุน	ด่านการค้าชายแดน	โลจิสติกส์ทางบกและทางราง	นิคมอุตสาหกรรม
Health and Wellness	1. ศูนย์กลางการแพทย์-ทันตกรรมของภูมิภาค 2. สปาและการนวดสุขภาพ 3. การฟาร์มกระเทียม 4. เครื่องสำอางสมุนไพร 5. น้ำพุร้อน	1.ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 2.ผลิตภัณฑ์สปา 3.น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย สมุนไพร 2. ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ 3. น้ำพุร้อน	1.ภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย 2.ชุมชนท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นความโดดเด่นและเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าเพิ่มการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด

วัตถุประสงค์

1. สร้างแบรนด์ด้านการท่องเที่ยวที่ผสมผสานความสูงเด่นของสัมพันธุ์และเทคโนโลยี
2. เพื่อสร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
3. เพื่อเพิ่มมูลค่าการตลาดที่เน้นการเป็นแหล่งท่องเที่ยวปลายทาง (Destination)

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. รายได้จากการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (ล้านบาท)
2. จำนวนนักท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 เพิ่มขึ้น (คน)

แนวทางการพัฒนา

1. กำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และขอบเขตและเป้าหมายด้านการท่องเที่ยว
2. พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว
3. เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
4. พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
5. พัฒนากิจกรรมและมาตรฐานธุรกิจที่เกี่ยวข้อง
6. พัฒนาการตลาดและประชาสัมพันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มศักยภาพการค้า การลงทุน การค้าชายแดนและการค้าต่างประเทศ

วัตถุประสงค์

1. พัฒนาเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 สู่ Smart City
2. เป็นศูนย์กลางทางการค้า การลงทุนของภาคเหนือ เชื่อมโยงความร่วมมือทางเศรษฐกิจทั้งในและต่างประเทศ

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. พื้นที่การพัฒนาแบบ Smart City (แห่ง)
2. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการค้าการลงทุนของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและดิจิทัล
3. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และเครือข่าย
4. พัฒนาและเชื่อมโยงนวัตกรรมสู่เชิงพาณิชย์
5. พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานกระบวนการผลิต การจัดการและการค้า
6. พัฒนาระบบโลจิสติกส์
7. พัฒนาระบบการตลาดช่องทางการตลาดและส่งเสริมการค้าการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาเกษตรอินทรีย์ เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป ที่มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการเกษตร
2. เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตผลการเกษตร

เป้าหมายและตัวชี้วัด

ร้อยละของมูลค่าเพิ่มเฉลี่ยที่สูงขึ้นของสินค้าเกษตรที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา (R&D)
2. พัฒนาโครงสร้างและปัจจัยพื้นฐานทางการเกษตร
3. พัฒนาศักยภาพเกษตรกรและสถาบันการเกษตร
4. ส่งเสริมการเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุน
5. ส่งเสริมการแปรรูปที่ได้มาตรฐานเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
6. พัฒนาการขนส่งและระบบการบริหารจัดการสินค้า
7. ส่งเสริมการตลาดและสร้างการรับรู้สินค้าเกษตร
8. ส่งเสริมการบริโภค (Smart Consumer)

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาการบริการด้านสุขภาพ (Wellness) แบบองค์รวม มุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างเครื่องจักรเศรษฐกิจใหม่ด้านชีววิทยาศาสตร์สุขภาพ
2. การเพิ่มมาตรฐานด้านสุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนธุรกิจหรือสถานประกอบการประเภท Wellness ในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

2. จำนวนผู้มีอายุยืนไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ของประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ส่งเสริมพัฒนาความพร้อมและศักยภาพคนและองค์ความรู้
3. สร้างความร่วมมือทุกภาคส่วน
4. ยกกระดับด้วยนวัตกรรม องค์ความรู้และมาตรฐาน
5. เสริมสร้างการรับรู้และการประชาสัมพันธ์
6. มุ่งสู่ศูนย์กลางด้านสุขภาพอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 บริหารจัดการอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

1. สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น หรืออยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เกื้อหนุนการพัฒนาอย่างยั่งยืน

2. เพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย และการใช้ประโยชน์อย่างมีคุณค่าที่ก่อให้เกิดความยั่งยืน
3. เพื่อบริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
4. เพื่อเตรียมความพร้อมในการปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสาธารณสุข

เป้าหมายและตัวชี้วัด

1. จำนวนวันที่มีค่าคุณภาพอากาศ (PM10) เกินเกณฑ์มาตรฐาน
2. จำนวนพื้นที่ป่าต้นน้ำได้รับการฟื้นฟูไม่น้อยกว่า 10,000 ไร่/ปี
3. จำนวนแหล่งน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1 ที่มีคุณภาพน้ำเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน
4. ร้อยละของจำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน/สถาบันการศึกษา ในพื้นที่เสี่ยงภัยได้รับการเสริมศักยภาพและพัฒนาโครงการเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนา

1. ป้องกันควบคุม แก้ไขปัญหาหมอกควันไฟป่าอย่างมีส่วนร่วมและยั่งยืน
2. ป้องกัน รักษา ฟื้นฟู และส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างบูรณาการ
3. บริหารจัดการคุณภาพน้ำในพื้นที่ลุ่มน้ำสาขาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน 1
4. บริหารจัดการสาธารณสุขในพื้นที่เสี่ยงให้สามารถปรับตัวและรับมือกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน

การทบทวนแผนพัฒนาจังหวัดลำพูน 5 ปี (พ.ศ.2561-2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2550 พระราชกฤษฎีกากว่าด้วย การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.2551 และนโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด ตามที่คณะกรรมการบูรณาการนโยบายพัฒนาภาค (ก.บ.ภ.) กำหนด แผนพัฒนาจังหวัดลำพูน (พ.ศ.2561 -2565) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2563 ได้ทบทวนเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และแผนพัฒนาภาคเหนือ รวมทั้งสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถกำหนดทิศทาง การพัฒนาในระยะ 5 ปี ให้มีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพและสามารถขับเคลื่อนให้บรรลุตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

-เป้าหมายการพัฒนา/วิสัยทัศน์

เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง

-นิยาม

“เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” หมายถึง “ประชาชนในจังหวัดลำพูนมีความสุขจากคุณภาพชีวิตและสถานะแวดล้อมที่ดี”

-ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

- 1.ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ต่อปี

2.หมู่บ้าน/ชุมชนมีการจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

-ตัวชี้วัดเป้าหมาย/วิสัยทัศน์

ตัวชี้วัดวิสัยทัศน์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

- (1) ตัวชี้วัดความสุข
- (2) ตัวชี้วัดความพอเพียง

โดยการวัดความสุขของประชาชนในจังหวัดจากคุณภาพชีวิต อ้างอิงตัวชี้วัดที่ปรับปรุงจากดัชนีคุณภาพชีวิตของคณะกรรมการอำนวยการงานพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน พชช. (2558) ซึ่งสามารถใช้ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และข้อมูลพื้นฐาน และได้เอาเอาแนวคิดคุณภาพชีวิต (quality of life) ของ OECD (The Organization for Economic Co-operation and Development) มาปรับปรุงให้สอดคล้องกับบริบทเฉพาะของจังหวัดลาพูน โดยแบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้

- (1) ความจำเป็นขั้นพื้นฐาน
- (2) การพัฒนาทุนมนุษย์
- (3) การเติบโตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ
- (4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (5) คุณธรรมและความสามัคคีของคนในสังคม

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดลาพูนกำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน 5 ประเด็น โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)
2. เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)
3. เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agricultural City)
4. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)
5. เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : เมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green City)

1.1 วัตถุประสงค์ :

- (1) พัฒนาให้เป็นจังหวัดสะอาดและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (2) อนุรักษ์และจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

1.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด:

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.ขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี
2.ดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกควันและไฟป่าเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด	ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด
3.จำนวนพื้นที่ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟู	เพิ่มขึ้น 100 ไร่ต่อปี

1.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย
- (2) การรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติและความหลากหลายทางชีวภาพ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- (3) การส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- (4) การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษหมอกควันไฟป่า
- (5) การบริหารจัดการน้ำ อย่างเหมาะสมและเชื่อมโยงพื้นที่เกษตรให้ทั่วถึง

2. ประเด็นการพัฒหน้าที่ 2 : เมืองหัตถ นวัตกรรม สร้างสรรค์ (Creative Craft Innopolis)

2.1 วัตถุประสงค์

- (1) เพื่อส่งเสริม ยกระดับและพัฒนาหัตถกรรม ด้วยนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์
- (2) เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด :

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.มูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หัตถอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด และ OTOP เพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปี
2.จำนวนผลิตภัณฑ์เชิงนวัตกรรมและสร้างสรรค์เข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้น	จำนวน 5 ผลิตภัณฑ์ต่อปี
3.ผู้ผลิต/ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาศักยภาพเพิ่มขึ้น	50 รายต่อปี
4.ส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการคมนาคมขนส่งและ Logistics รองรับขยายตัวของอุตสาหกรรม การค้าและลงทุน	1 แผนงานต่อปี

2.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ออกแบบผลิตภัณฑ์ และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- (2) เพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพให้แก่ผู้ประกอบการและมีมือแรงงาน
- (3) การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

3. ประเด็นการพัฒหน้าที่ 3 : เมืองเกษตรสีเขียว (Green Agriculture)

3.1 วัตถุประสงค์ : พัฒนาการเกษตรให้มาตรฐานปลอดภัยและมูลค่าเพิ่มสูง

3.2 เป้าหมายและตัวชี้วัด

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.มูลค่าสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 10 ต่อปี
2.ลดต้นทุนการผลิตทางการเกษตร	ร้อยละ 5 ต่อปี
3.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 20 ต่อปี
4.สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี
5.เตรียมการเข้าสู่เกษตรอินทรีย์ (PGS) เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 5 ต่อปี

3.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การวิจัยพัฒนา (R&D) ผลิตภัณฑ์ และพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและบุคลากร
- (2) การเพิ่มผลผลิต พัฒนาคุณภาพและลดต้นทุนการผลิต
- (3) การแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี
- (4) การประชาสัมพันธ์ ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาด ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน AEC และกลุ่ม Asean+3

4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination)

4.1 วัตถุประสงค์ พัฒนาสู่เมืองมรดกวัฒนธรรมล้านนา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ต่อปี
2.นักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี
3.ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้น	ร้อยละ 2 ต่อปี

4.3 แนวทางการพัฒนา :

- (1) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้ฐานวัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (2) การสืบค้นและจัดการองค์ความรู้วัฒนธรรมชุมชนและการท่องเที่ยว
- (3) เตรียมความพร้อมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร
- (4) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และการอำนวยความสะดวก
- (5) พัฒนากิจกรรมและของที่ระลึกฯ รองรับการท่องเที่ยว
- (6) การพัฒนาตลาดและประชาสัมพันธ์

5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิต (Quality of Life)

5.1 วัตถุประสงค์ ยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนในจังหวัดลำพูน อย่างเท่าเทียม

5.2 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (2563-2565)
1.ร้อยละของครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ. ลดลง	ลดลงร้อยละ 3 ต่อปี
2.ร้อยละของคดียาเสพติดลดลง	ลดลงร้อยละ 1 ต่อปี
3.ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นชุมชนเข้มแข็งต้นแบบ	เพิ่มขึ้น 8 แห่งต่อปี

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

➤ แผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนจังหวัดลำพูน “ลำพูน : เมืองทุนทางวัฒนธรรมชุมชนโลก”

พันธกิจ “เมืองแห่งความรุ่งเรือง ร่มเย็น เป็นสุข”

1. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล (Global Industry Standard)
2. พัฒนาคอนกรีตเชิงพื้นที่บนรากฐานวัฒนธรรมท้องถิ่น ทุนทางสังคมและความยั่งยืนเชิงนิเวศ (Cultural Capital and Green Ecosystem)
3. พัฒนาระบบลอจิสติกส์ ผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการพัฒนา เมืองในอนาคต (Urban Planning, Mobility and Connectivity)

1. ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

- 1.พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยแนวคิดความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2.พัฒนาเมืองและชนบทให้เข้มแข็ง บนรากฐานทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ
- 3.พัฒนาระบบลอจิสติกส์ ผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยแนวคิดความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป็นการนำองค์ความรู้ ทรัพยากรและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่มาต่อยอดเข้าสู่การผลิตสินค้า/บริการ ให้มีมาตรฐานระดับสากล โดยมีเป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์

1. ยกระดับวิสาหกิจอุตสาหกรรมการผลิตในพื้นที่จังหวัดสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
2. ยกระดับผลผลิตเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล
3. สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 2. พัฒนาเมืองและชนบทให้เข้มแข็ง บนรากฐานทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ เป็นการมุ่งพัฒนาเมืองและชนบทเข้มแข็ง บนรากฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ โดยมีเป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์

1. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ
2. สนับสนุนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล
3. เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
4. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี
5. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ
6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน
7. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาหมอกควันในพื้นที่
8. เพื่อสนับสนุนการสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
9. เร่งจัดการองค์ความรู้ด้านทุนทางปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์

เศรษฐกิจสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 3. พัฒนาระบบลอจิสติกส์ ผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อรองรับ

การพัฒนาเมืองในอนาคต เป็นการมุ่งพัฒนาระบบลอจิสติกส์ในภาพรวมทั้งระบบ แก้ปัญหาด้านต้นทุนด้านลอจิสติกส์ของจังหวัด ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยมีเป้าประสงค์ ดังนี้

เป้าประสงค์

1. เพื่อพัฒนาระบบขนส่งมวลชนระดับจังหวัดเพื่อเชื่อมต่อการเดินทางของประชาชน
2. เพื่อพัฒนาระบบลอจิสติกส์ เพื่อเชื่อมต่อภาคธุรกิจของทั้งภายในจังหวัดและจังหวัด

ใกล้เคียง

3. การพัฒนาผังเมืองรวมอย่างบูรณาการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองในระยะยาวผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

4. การพัฒนาเขตพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรมของชุมชนต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเป็นเมืองแห่งวัฒนธรรมชุมชนโลก

5. พัฒนาประสิทธิภาพการจัดการน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภคในชุมชนและภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม

6. ยกระดับเมืองสู่การเป็น Smart City

2. คำเป้าหมาย

1. เมืองแห่งความรุ่งเรือง ร่มเย็น เป็นสุข
2. ความสำเร็จในการนำองค์ความรู้ ทรัพยากรและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีอยู่มาต่อยอดสู่การผลิตสินค้า/บริการ ให้ได้มาตรฐานระดับสากล
3. ความสำเร็จในการพัฒนาเมืองและชนบทเข้มแข็ง บนรากฐานวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ

4. ความสำเร็จในการพัฒนาระบบลอจิสติกส์ ผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

3. กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนให้ได้มาตรฐานสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล โดยแนวคิดความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ดังนี้

1. ยกระดับวิสาหกิจการผลิตในพื้นที่จังหวัดสู่การเป็นอุตสาหกรรมสีเขียว
 - 1.1 พัฒนาวิสาหกิจการผลิตให้ได้รับมาตรฐาน เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco Town)
 - 1.2 พัฒนาวิสาหกิจการผลิตให้เข้าสู่มาตรฐานเมืองคาร์บอนต่ำ (Low Carbon City)
2. ส่งเสริมผู้ประกอบการภาคการเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (Organic Farm)
 - 2.1 ยกระดับการผลิตภาคการเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ (Organic Farm) ทั้งห่วงโซ่อุปทาน (พืชไร่, พืชสวน, ผลิตภัณฑ์จากนมโคและปศุสัตว์)
 - 2.2 ยกระดับภาคการเกษตรสู่ Smart Farming การจัดการฟาร์มอัจฉริยะ (พืชไร่, พืชสวน, ผลิตภัณฑ์จากนมโคและปศุสัตว์)
3. พัฒนาลำพูนให้เป็นครัวโลก (World Kitchen) ด้านอาหารอินทรีย์ (Organic Food)
 - 3.1 สร้างมูลค่าการตลาดในประเทศด้วยการตลาดเชิงรุก
 - 3.2 สร้างมูลค่าการตลาดในระดับโลกด้วยการยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยทางอาหารระดับโลก
4. ตั้งศูนย์พัฒนาและยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของจังหวัด เพื่อเชื่อมโยงแนวคิด (Idea) และความเป็นไปได้ทางการค้า (Commercialized) ในการพัฒนาสินค้าและบริการไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เพื่อมุ่งกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่น
 - 4.1 ยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการให้สามารถพัฒนาการออกแบบ/ผลิต สินค้า/บริการให้ได้มาตรฐาน ในระดับสากล
 - 4.2 พัฒนานักเรียน นักศึกษาในพื้นที่เพื่อเป็นนักคิด/ออกแบบเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าให้ผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น
 - 4.3 การแสวงหาตลาดที่มีอยู่เดิมและตลาดใหม่ๆในระดับโลก
5. การสร้างตราสินค้าของลำพูน (Lamphun Branding) ให้แก่สินค้า/บริการ ของจังหวัด
 - 5.1 ยกระดับคุณภาพของสินค้า/บริการ ของจังหวัด ด้วยตราสินค้าของลำพูน (Lamphun Branding)
 - 5.2 สร้างศูนย์ตรวจประเมิน และกิจกรรมการประกวดมาตรฐานสินค้าของจังหวัดทุกปี เพื่อการแข่งขันการพัฒนาคุณภาพของสินค้า/บริการ
 - 5.3 จัดระดับ (classify) สินค้า/บริการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของตราสินค้าและป้องกันปัญหาการลอกเลียนแบบกัน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : พัฒนาเมืองและชนบทให้เข้มแข็ง บนรากฐานทุนวัฒนธรรมท้องถิ่นและความยั่งยืนเชิงนิเวศ ดังนี้

1. ยกระดับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ
 - 1.1 สนับสนุนให้หน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมืองของภาคส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องในเชิงพื้นที่ทุกระดับ
 - 1.2 สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพแกนนำชุมชนให้เป็นนักจัดการความรู้และข้อมูล ในเชิงพื้นที่
 - 1.3 ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกลไกการแก้ปัญหาและการพัฒนา ในเชิงพื้นที่ด้วยเครือข่ายภาคประชาสังคม
2. สนับสนุนสภาพแวดล้อมของการเรียนรู้ตลอดชีวิตด้วยมาตรฐานการศึกษาในระดับสากล
 - 2.1 ยกระดับการเรียนการสอนในการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นการจัดการเรียนการสอน 2 ภาษา

- 2.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการศึกษาระดับพื้นฐานในระดับนานาชาติ
- 2.3 สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของทุกช่วงวัย
- 2.4 การพัฒนาทักษะเฉพาะด้านที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑
- 2.5 การพัฒนาบุคลากรด้านอาชีวศึกษาเพื่อรองรับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม
3. เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
 - 3.1 ติดตั้ง Smart CCTV ในทุกชุมชนสำคัญเพื่อลดปัญหาอาชญากรรม
 - 3.2 สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด
4. เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีสุขภาพดี
 - 4.1 ส่งเสริมสุขภาพในเชิงป้องกันในระดับชุมชน
 - 4.2 สนับสนุนการแก้ไขปัญหาฉุกเฉินทางด้านอุบัติเหตุและสาธารณสุขชุมชน
 - 4.3 เร่งยกระดับขีดความสามารถของชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพอย่างบูรณาการ
 - 4.4 ส่งเสริมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการในชุมชน
5. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ
 - 5.1 ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุให้อยู่ในขั้นพื้นฐาน
 - 5.2 การสนับสนุนการถ่ายทอดองค์ความรู้ ประสบการณ์ของผู้สูงอายุเพื่อเป็นทุนทางสังคม
 - 5.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต
 - 5.4 ส่งเสริมอาชีพและการมีงานทำที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ
 - 5.5 ส่งเสริมสุขภาพและการดูแลรักษาตัวของผู้สูงอายุในระดับครัวเรือน
6. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน
 - 6.1 เร่งการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะและน้ำเสียของชุมชน
 - 6.2 สร้างชุมชนต้นแบบในการจัดการขยะและน้ำเสียในระดับชุมชน
7. เพิ่มประสิทธิภาพในการแก้ปัญหาหมอกควันในพื้นที่
 - 7.1 เร่งสร้างความเข้าใจและประชาสัมพันธ์ในการจัดการหมอกควัน/ไฟป่าให้กับกลุ่มเป้าหมายหลัก
 - 7.2 เพิ่มประสิทธิภาพของอุปกรณ์เครื่องมือและบุคลากรในพื้นที่ในการดับไฟป่า
 - 7.3 การจัดการปัญหาหมอกควันโดยการใช้ฐานข้อมูลเชิงพื้นที่ของการเกิดจุดไฟไหม้
8. เพื่อสนับสนุนการสืบสานภูมิปัญญา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น
 - 8.1 อนุรักษ์และฟื้นฟู วิถีชีวิตและวัฒนธรรมเดิม ของท้องถิ่น
 - 8.2 สืบสานความยั่งยืนให้กับเยาวชนและชุมชน
9. เร่งจัดการองค์ความรู้ด้านทุนทางปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อนำมาต่อยอดในเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - 9.1 สืบสานและต่อยอดในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของภูมิปัญญาท้องถิ่นด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์
 - 9.2 สนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาระบบลอจิสติกส์ ผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการพัฒนาเมืองในอนาคต

ดังนี้

1. จัดการระบบขนส่งมวลชนและระบบลอจิสติกส์ ให้เชื่อมโยงกับจังหวัดใกล้เคียง ในลักษณะของเมืองแฝด
2. ศึกษาวิจัยเพื่อศึกษาความคุ้มค่าในการลงทุนระบบขนส่งมวลชนในจังหวัด ให้สอดคล้องกับแผนการพัฒนาเมืองในระยะยาวและผังเมืองรวม

3. แต่งตั้งคณะกรรมการร่วมวางแผนงานด้านผังเมืองและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเมืองในระยะยาวอย่างมีส่วนร่วม
4. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อรองรับการบริหารจัดการเมือง ยุค 4.0 ในการบริหารจัดการและพัฒนาจังหวัด ด้วยข้อมูลที่ถูกต้อง รวดเร็ว เข้าถึงง่าย สามารถบูรณาการการทำงานได้กับทุกภาคส่วน
5. เร่งการออกข้อตกลงชุมชนในการเป็นพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรมของชุมชน
6. ออกข้อบัญญัติด้านควบคุมอาคารและการใช้พื้นที่เฉพาะในชุมชนที่กำหนด
7. ประสานสัมพันธ์ให้ความรู้แก่คนในชุมชนและนักท่องเที่ยวในพื้นที่เฉพาะในย่านวัฒนธรรม
8. สนับสนุนกิจกรรมการสืบทอดภูมิปัญญาในพื้นที่วัฒนธรรมของชุมชน
9. พัฒนาการจัดการน้ำอย่างเพียงพอต่อความต้องการในการอุปโภคและบริโภคของประชาชนในพื้นที่
10. พัฒนาการจัดการน้ำและแหล่งน้ำให้เพียงพอในภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรม
11. เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการปัญหาภัยแล้งและน้ำท่วมในเขตพื้นที่จังหวัด
12. การสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) เพื่อการพัฒนาเมืองและยกระดับการขับเคลื่อนเมืองสู่การเป็น Smart City โดยบูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในทางปฏิบัติ
13. แสวงหาพันธมิตรและหุ้นส่วนเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเมืองสู่ Smart City
14. แสวงหาความร่วมมือจากเมือง Smart City ในระดับโลก ในบริบทที่ใกล้เคียงและเหมาะสมกับจังหวัด

1.5 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ ลี้ จังหวัดลำพูน

➤ ยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ ลี้

1. วิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอ ลี้ “เมืองแห่งวัฒนธรรม ความสุข และความพอเพียง”

2. พันธกิจ

1. การพัฒนาเพื่อเป็นเมืองแห่งการอนุรักษ์แหล่งโบราณสถาน การสืบสานวัฒนธรรมประเพณี ที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคและการเกษตรอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุน จัดหาพื้นที่ทำระบบแก้มลิง ส่งเสริมการวางแผนด้านการเกษตร
3. การมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชนและสังคม ให้มีศักยภาพ ทั้งด้านการศึกษา สุขภาพ ร่างกายและจิตใจ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
4. การมุ่งพัฒนาและส่งเสริมอาชีพชุมชน ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและหัตถกรรมที่มีคุณภาพและปลอดภัย การเสริมสร้างทักษะอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยใช้การตลาดนำการผลิต
5. การส่งเสริมสนับสนุนการดำรงวิถีประชาธิปไตยภายใต้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน

3. เป้าประสงค์รวม

ส่งเสริม พัฒนาแหล่งน้ำต้นทุน เพื่อเชื่อมโยงการผลิตภาคการเกษตร พัฒนาด้านเศรษฐกิจ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้วัฒนธรรมเป็นฐานในการพัฒนา เชื่อมโยงในทุกมิติ เพื่อนำไปสู่ เมืองแห่งวิถีวัฒนธรรมและเมืองแห่งความสุขบนความพอเพียง

4. การกำหนดตำแหน่งการพัฒนาอำเภอ (Positioning)

1. เมืองแห่งลำไย
2. เมืองแห่งวิถีวัฒนธรรมล้านนา
3. เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การบริหารจัดการแหล่งน้ำอย่างเป็นระบบและยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ
กลยุทธ์	1.การพัฒนาปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการให้มีความสมบูรณ์ 2.การจัดทำแผนงาน/โครงการรองรับการบริหารจัดการน้ำที่มีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด	ระดับความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนบูรณาการด้านการบริหารจัดการแหล่งน้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	การจัดโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
กลยุทธ์	1.การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้ทั่วถึงและสนองต่อความต้องการระดับพื้นที่ 2.การวางระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
ตัวชี้วัด	ร้อยละของแผนงานด้านโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถดำเนินการบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างสรรค์สังคม คุณภาพชีวิต ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	สังคมมีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี และอยู่ร่วมกัน อย่างสันติสุข
กลยุทธ์	1.การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม 2.การสร้างเสริมสุขภาพแก่ประชาชนและพัฒนาระบบบริการสาธารณสุข 3.การพัฒนาคุณภาพชีวิตและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง 4.การพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพด้านการศึกษาตามเกณฑ์ที่กำหนด
ตัวชี้วัด	ระดับความสำเร็จในการสร้างความเข้มแข็งให้ครัวเรือน ชุมชน และสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	การเป็นเมืองท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมเชิงอนุรักษ์
กลยุทธ์	1.การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว 2.การอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น 3.การปรับปรุงภูมิทัศน์และระบบสาธารณูปโภครองรับการท่องเที่ยว 4.การประชาสัมพันธ์เชิงรุก
ตัวชี้วัด	ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์	1.การเสริมสร้างความร่วมมือในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.การกำหนดมาตรการควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเหมาะสม 3.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ
ตัวชี้วัด	ระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนบูรณาการด้านการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการและการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์	การพัฒนาศักยภาพผู้ผลิต ผู้ประกอบการและการเพิ่มผลิตภัณท์ การเกษตรและหัตถอุตสาหกรรม
กลยุทธ์	1.การส่งเสริมการผลิตสินค้าและอาหารปลอดภัยได้มาตรฐานและสามารถแข่งขันได้ 2.การพัฒนาระบบขนส่งสินค้าการเกษตรที่มีประสิทธิภาพ 3.การจัดตั้งตลาดกลางสินค้าขายส่งสินค้าภาคการเกษตร
ตัวชี้วัด	ร้อยละของกลุ่มผู้ผลิตที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็นผู้ประกอบการ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 7 การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ หมู่บ้าน/ชุมชน มีความสงบเรียบร้อยประชาชนมีความปลอดภัยและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

- กลยุทธ์**
- 1.การเสริมสร้างความร่วมมือในการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 2.การสร้างความเข้าใจและจิตสำนึกในการปฏิบัติตามกฎหมายศีลธรรมของสังคมและการอยู่ร่วมกันอย่าง

สันติสุข

- 3.การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดและการจัดระเบียบสังคม
- 4.การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ตัวชี้วัด ร้อยละของแผนงานด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยที่สามารถดำเนินการได้บรรลุผล สำเร็จตาม

เป้าหมาย

2. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.1 วิสัยทัศน์ “เมืองน่าอยู่ เกษตรก้าวหน้า สืบสานวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์”

2.2 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองสู่เมืองแห่งวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบสมดุล และยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมพัฒนาการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำ

แบบบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3 เป้าประสงค์

1) โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและสามารถรองรับการขยายตัวด้านเศรษฐกิจและภาคอุตสาหกรรมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

2) มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สะดวกครบถ้วน

3) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการฟื้นฟู และนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจ

3) ส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจการมีรายได้ มีงานทำและสวัสดิการที่ดีขึ้น

4) ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีภูมิปัญญาชาวบ้าน

5) สร้างความเข้มแข็งของชุมชน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ยกกระดับการศึกษา การกีฬาให้

ครอบคลุมและทั่วถึงอย่างมีประสิทธิภาพ

6) พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารงานภาครัฐไปสู่องค์กรยุคใหม่ และการให้บริการที่ดีแก่

ประชาชน

2.4 ตัวชี้วัด

1) จำนวนโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐาน

2) ร้อยละของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

3) ร้อยละประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น

4) พื้นที่ป่าชุมชนและแหล่งน้ำใช้ประโยชน์เพิ่มขึ้น

5) บุคลากรมีทักษะ และความรู้เพิ่มขึ้น

6) ร้อยละของประชาชนผู้มารับบริการมีความพึงพอใจ

2.5 ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	ค่าเป้าหมาย			
	61	62	63	64
1. การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน
2. การส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน	10 ครั้ง/ปี	10 ครั้ง/ปี	10 ครั้ง/ปี	10 ครั้ง/ปี
3. การส่งเสริมพัฒนาการเกษตร	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน
4. การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชน	5/ปี	5/ปี	5/ปี	5/ปี
5. การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน	13 หมู่บ้าน
6. การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	30 วัน / เดือน	30 วัน / เดือน	30 วัน/ เดือน	30 วัน / เดือน

2.6 กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ 1. การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
1.1 พัฒนาคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคม 1.2 การพัฒนาระบบบริหารจัดการชุมชน ตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 1.3 เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัย เพื่อให้เกิดสังคมคุณภาพ	1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคมนาคม ด้านไฟฟ้า ด้านประปา 2. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อให้พึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดสวัสดิการสังคม 4. สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่ประชาชน 5. ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ 6. ส่งเสริมและสนับสนุนด้านอนามัยและสุขภาพของประชาชน 7. พัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีความสามารถในการแข่งขัน 8. ส่งเสริมให้ชุมชนมีความสามัคคี ความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาและมีสุขภาพดี 9. ป้องกันปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในชุมชนอย่างยั่งยืน 10. เพื่อส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามวิถีประชาธิปไตย ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ 2. การส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืนยุทธศาสตร์

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
<p>2.1 ส่งเสริมกระบวนการทำนุบำรุง และการธำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของมรดกทางวัฒนธรรมด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม</p> <p>2.2 พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและเกิดความยั่งยืน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1 โครงการจัดการความรู้ภูมิวัฒนธรรมท้องถิ่น 2 โครงการอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรม และประเพณีท้องถิ่น 3.โครงการพัฒนา ฟื้นฟู แหล่งโบราณสถาน และแหล่งเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม 4. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน/หมู่บ้าน 5. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง 6. ประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในชุมชน <p>ฯลฯ</p>

3. การส่งเสริมพัฒนาการเกษตร

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
<p>3.1 พัฒนาศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>3.2 พัฒนาประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตของสินค้าเกษตรปลอดภัย เพื่อรองรับความต้องการของตลาด</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประชาชนสามารถประกอบอาชีพเกษตรได้ตลอดทั้งปี 2. ส่งเสริม สนับสนุนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 3. พัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร 4. โครงการส่งเสริมการตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร 5. โครงการส่งเสริมความเข้มแข็งของกลุ่มและเครือข่ายการเรียนรู้ 6. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการผลิตเกษตร 7. โครงการส่งเสริมการผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพในชุมชน <p>ฯลฯ</p>

ยุทธศาสตร์ 4. การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
4.1 เสริมสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถของเศรษฐกิจชุมชน 4.2 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านอุตสาหกรรมการเกษตร	1. ส่งเสริมอาชีพให้กับชุมชนเพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ 2. สนับสนุนการตั้งกลุ่มวิสาหกิจในชุมชน 3. สนับสนุนการตั้งโรงงานในการช่วยเหลือเกษตรกร 4. โครงการส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่หลากหลายของชุมชน 5. โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงการผลิตภาคเกษตร กับวิสาหกิจ หรือธุรกิจอื่นๆ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ 5 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
5.1 อนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม 5.2 เพิ่มขีดความสามารถ และศักยภาพชุมชนให้เข้มแข็งในการดูแลคุณภาพสิ่งแวดล้อม 5.3 ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการเพื่อสนับสนุนการเกษตร	1. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำฝายต้นน้ำ (Check Dam) 2. การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล 3. เสริมสร้างความร่วมมือและสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนในการดำเนินการอนุรักษ์การคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาป่าไม้ตลอดจนทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ ให้เกิดประโยชน์และเกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืนและตามแนวทางพระราชดำริ 4. จัดกิจกรรมส่งเสริมการปลูกป่าชุมชน 5. โครงการส่งเสริม และเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้น้ำ ฯลฯ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ ที่ 6 การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ
6.1 เพิ่มศักยภาพการพัฒนาด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ	1. ผู้ปฏิบัติมีศักยภาพในการทำงาน 2. การบริการประทับใจ 3. เครื่องมือเครื่องใช้สะดวกและพร้อมใช้งาน 4. ประชาชนเข้าใจในภารกิจขององค์กร 5. บุคลากรได้รับการพัฒนาทักษะความรู้อย่างต่อเนื่อง 6. เงินสำรองจ่าย 7. จัดหาวัสดุ /ซ่อมแซม/ปรับปรุง วัสดุ ครุภัณฑ์ ต่างๆ ฯลฯ

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

การพัฒนาชุมชนให้น่าอยู่มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการสาธารณสุขด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจปรับปรุงฐานรากเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง ส่งเสริมอาชีพและพัฒนาฝีมือแรงงาน และเพิ่มรายได้ให้กับประชาชนโดยยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง ประชาชนได้นำภูมิปัญญาของท้องถิ่นมาใช้ให้เกิดประโยชน์เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในพื้นที่และป้องกันและปราบปรามปัญหาเสพติด เป็นชุมชนแบบพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาในท้องถิ่นบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน สร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนด้านสาธารณสุขเพื่อการพึ่งพาตนเองสู่การมีสุขภาพที่ดีบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาล พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในเชิงรุกและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานเพื่อให้บริการประชาชน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง มีความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน มีความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่: ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาเมืองสู่เมืองแห่งวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวแบบสมดุล และยั่งยืน

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านส่งเสริมการเกษตร มีความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนาการเกษตรสู่เมืองเกษตรปลอดภัย

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน

ยุทธศาสตร์ ที่ 4 ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชน มีความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาอุตสาหกรรม และเศรษฐกิจชุมชนสู่เมืองเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองวัฒนธรรม สู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์

ยุทธศาสตร์ ที่ 5 ด้านการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ มีความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 5 อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาภูมินิเวศวัฒนธรรมและอารยสถาปัตยกรรม

ยุทธศาสตร์ ที่ 6 ด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. ยุทธศาสตร์จังหวัด: ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: 1 การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถ

ประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปัจจัยภายใน	จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน - สาธารณูปโภค - สาธารณูปการ - การพัฒนาแหล่งน้ำ	<ul style="list-style-type: none"> - มีโครงข่ายการคมนาคมสายหลักเชื่อมโยงทางรถยนต์กับ จังหวัดลำพูน และจังหวัดข้างเคียง - มีพื้นที่บางหมู่บ้านอยู่ติดลำน้ำลี้ มีการใช้น้ำเพื่อการเกษตรและอุปโภค บริโภค - มีลำห้วย สระน้ำ แหล่งกักเก็บน้ำเพื่อทำการเกษตร - มีถนนในการคมนาคม การสัญจรครอบคลุมทุกหมู่บ้าน - มีไฟฟ้าใช้ทุกครัวเรือน - ประชาชนได้รับความสะดวก ในการสัญจรและการถ่ายเทสินค้า 	<ul style="list-style-type: none"> - การคมนาคมสายรองซึ่งเป็นถนนเชื่อมหมู่บ้านยังไม่ครอบคลุมทั่วถึง - มีสภาพขรุขระกับเป็นถนนลูกรัง - ลำน้ำลี้มีสภาพดินเขินจากการทับถมของดินตะกอน - ลำห้วย สระน้ำ แห้งขอดในช่วงฤดูแล้ง - งบประมาณในงานซ่อมบำรุงมีไม่เพียงพอ
2. ด้านเศรษฐกิจเกษตรและการท่องเที่ยว	<ul style="list-style-type: none"> - การเกษตรพอเพียง และเป็นแหล่งผลิตผลผลิตการเกษตรที่สำคัญของอำเภอลี้ และจังหวัดลำพูน เช่น ลำไย หอมแดง กระเทียม และพืชผักที่สำคัญ เช่น ข้าวโพด ถั่วเหลือง ถั่วลิสง ทำไร่ พริก ผักกาด มะพร้าว มะขาม ฯลฯ - ส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพของประชาชนในพื้นที่ - ส่งเสริมการตั้งกลุ่มอาชีพ - สามารถพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> - ต้นทุนการผลิตสูง - กลุ่มอาชีพไม่ดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ - กลุ่มอาชีพไม่เข้มแข็ง - ผลผลิตลำไยและข้าวโพดยังขาดการบริหารจัดการ ทางการตลาดอย่างเป็นระบบ - เกษตรกรขาดความรู้ในเทคโนโลยีด้านการเกษตร - ไม่มีตลาดกลางจำหน่าย ผลผลิตทางการเกษตร - ไม่มีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตรที่ตกต่ำ - ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

<p>3. ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต</p> <p>3.1 ส่งเสริมอาชีพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีทรัพยากรเอื้ออำนวยในการส่งเสริมอาชีพอย่างพอเพียง - ผลผลิตการเกษตรซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมาก เช่น ลำไย หอมแดง กระเทียม ข้าวโพด และพืชผัก มีโอกาสสูงที่จะสามารถขยายตลาดไปยังส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ - ผลผลิตข้าวโพด หอมแดง กระเทียม และพืชผักเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ให้กับเกษตรกรรองจากลำไย - เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของท้องถิ่นใกล้เคียงที่มีผลผลิตจากแหล่งธรรมชาติ เช่น อำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอสี และอำเภอดอยเต่าจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งเป็นจุดศูนย์กลางการคมนาคมที่จะผ่านไปยังจังหวัดและส่วนภูมิภาค เป็นโอกาสของการขยายการค้าและตั้งตลาดกลางเกษตรกร 	<ul style="list-style-type: none"> - ขาดวิทยากรที่มีความสามารถ - ขาดตลาดรองรับ - มีการระบายมากขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง - การกำหนดราคาซื้อขายผลผลิตไม่ได้อยู่ที่เกษตรกรผู้ผลิตเช่น กระเทียม หอมแดง - ราคาข้าวโพดอยู่ที่บริษัทประกอบการอาหารสัตว์ - มีการขยายพื้นที่ปลูกลำไย ในพื้นที่อำเภอใกล้เคียงและต่างจังหวัดมากขึ้นทำให้มีผลผลิตแต่ราคาต่ำกว่าต้นทุน - ผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า(FTA) และการค้า WTO ของจีน ส่งผลกระทบต่อพืชเศรษฐกิจโดยเฉพาะ กระเทียม หอมแดง
<p>4. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีทรัพยากรป่าไม้ เป็นแหล่งต้นน้ำ มีแม่น้ำสายสำคัญ เช่น น้ำแม่ลี้ ลำห้วยศาลา ลำห้วยแม่แ่นต ฯลฯ - มีแหล่งแร่ถ่านหินลิกไนต์และอื่นๆ ในพื้นที่ - มีทรัพยากรธรรมชาติที่สมบูรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> - มีปัญหาบุกรุกพื้นที่ป่า เนื่องจากมีพื้นที่ทำการเกษตรน้อย - ปัญหาน้ำหลากเข้าท่วมพื้นที่อยู่อาศัยและพื้นที่ทำการเกษตร - เกิดภาวะฝนทิ้งช่วง และไม่ตกต้องตามฤดูกาล การเพาะปลูกพืชบางชนิดได้รับน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น ทำให้เกิดความเสียหาย - ขาดระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพสร้างผลกระทบโดยตรงต่อประชาชน - ปริมาณ ทรัพยากรธรรมชาติลดลงอย่างรวดเร็ว
<p>5. ด้านสังคมวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<ul style="list-style-type: none"> - มีการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น - รวบรวมสืบสานประเพณีสำคัญของท้องถิ่น - ส่งเสริมปราชญ์ชาวบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีการรวบรวมข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น - คนรุ่นหลังไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรม - มีข้อจำกัดคุณสมบัติของผู้สืบทอด

	- เป็นชุมชนที่มีวัฒนธรรมวิถีชีวิตที่เรียบง่ายสงบสุขน่าอยู่อาศัย	- ประชาชนขาดจิตสำนึกที่จะอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. ด้านบุคลากร การศึกษาเรียนรู้และสภาพแวดล้อม	- มีเจ้าหน้าที่ในการประสานงานกับภาคส่วนอื่น - มีการส่งเสริมด้านความเข้มแข็งของชุมชน - เจ้าหน้าที่ให้ความสำคัญกับความเดือดร้อนของประชาชน - มีหน่วยงานต่างๆให้ความรู้ด้านสุขภาพและการรักษา	- วัสดุอุปกรณ์ไม่ครบมืออุปกรณ์ในการทำงาน - ประชาชนไม่สนใจออกกำลังกายและการไม่ดูแลสุขภาพ

ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity)	จุดอ่อน (Threat)
1. นโยบายรัฐบาล	- นโยบายการพัฒนาของรัฐบาลที่ลงสู่ชนบท มีส่วนในการเอื้อประโยชน์ทั้งทางด้านการค้าการลงทุน รวมทั้งช่วยกระตุ้นการส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ประชาชนในชนบทได้เข้าถึงการบริการของรัฐ เพื่อลดค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้และขยายโอกาสอย่างทั่วถึง	จากการที่นโยบายจะดำเนินการถ่ายโอนภารกิจและรายได้ให้กับท้องถิ่นแต่ในทางปฏิบัติทางส่วนกลางยังต้องใช้ระเบียบที่บางอย่างจึงทำได้ไม่ง่าย
2. นโยบายจังหวัดลำพูน	- มุ่งเน้นการพัฒนาภาคเกษตรกรรมที่เป็นกลุ่มอาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดให้สามารถผลิตสินค้าด้านการเกษตรโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลำไย และรวมถึงพืชผักอื่นๆ ที่มีคุณภาพเพื่อการบริโภคภายในประเทศ และส่งออกต่างประเทศ - ทิศทางหรือความต้องการที่จะเป็นในอนาคตของจังหวัดโดยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาในภารกิจหลักตามวิสัยทัศน์ “เมืองแห่งความสุข บนความพอเพียง” เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดลำพูนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงได้มีการกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์ในการพัฒนาให้จังหวัดลำพูนมีความได้เปรียบในการแข่งขัน ตามจุดเด่นของจังหวัดและสอดคล้องกับบริบทภายนอกที่เป็นโอกาสในการพัฒนาจังหวัดลำพูน จึงมีการกำหนดจุดเน้นตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic positioning) ใน 3 ด้าน ดังนี้	จังหวัดลำพูน มีความแตกต่างอย่างมากในการพัฒนาในเขตเมืองและอำเภอรอบนอก ในเขตเมืองได้จัดทำเป็นเขตนิคมอุตสาหกรรม แต่อำเภอรอบนอกเป็นเขตเกษตร กรรมทำให้การอนุรักษ์พื้นที่ ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากและแตกต่างกัน เช่น ในเขต เมืองต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในด้านการบริหารจัดการระบบสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชนในเขตเมือง แต่ในเขตรอบนอกประชาชนในเขตพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ พื้นที่ดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ เช่น ป่าไม้แหล่งน้ำ ฯลฯ โดยใช้ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยไม่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก

	<p>1.สินค้าหัตถอุตสาหกรรมและน่านวัตกรรมมาใช้พัฒนาสินค้าหัตถอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขันและสร้างมูลค่าเพิ่ม. เมืองหัตถนวัตกรรมสร้างสรรค์(Creative Craft Innopolis) สนับสนุน ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้</p>	
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity)	จุดอ่อน (Threat)
	<p>2. เมืองเกษตรสีเขียว ปลอดภัยและปราดเปรื่อง(Green Agricultural City) ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการผลิตที่เอื้อต่อการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ทั้งแหล่งน้ำและที่ดินรวมทั้งปัจจัยการผลิตอื่นๆพัฒนาสมรรถนะเกษตรกรสู่เกษตรกรปราดเปรื่อง (smart farmers) ส่งเสริมการผลิตพืช ผัก ผลไม้ สินค้าเกษตรที่มีความเหมาะสมต่อพื้นที่พัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรสีเขียวและแปลงผลิตสินค้า ตามนโยบายเกษตรแปลงใหญ่ เพื่อรวมกลุ่มการผลิตและเพิ่มศักยภาพทางการตลาด</p> <p>3.3. เมืองจุดหมายปลายทางแห่งการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์วัฒนธรรม (Cultural Experience Destination) ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวโดยเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเป็นศักยภาพที่โดดเด่นของพื้นที่และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและการเกษตร โดยมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศที่ต้องการท่องเที่ยวเชิงประสบการณ์ด้านวัฒนธรรม</p>	

3. นโยบายอำเภอถ้ำ	<p>- การบริหารจัดการน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตรอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ โดยการพัฒนาและส่งเสริมระบบการบริหารจัดการแหล่งน้ำที่มีประสิทธิภาพ ปรับปรุงซ่อมแซมแหล่งกักเก็บน้ำต้นทุน จัดหาพื้นที่ทำระบบแก้มลิง ส่งเสริมการวางแผนด้านการเกษตร</p> <p>- การพัฒนาเพื่อเป็นเมืองแห่งการอนุรักษ์ แหล่งโบราณสถาน การสืบสานวัฒนธรรม ประเพณีที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p>	<p>- ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตอำเภอถ้ำ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม แต่ยังคงขาดระบบบริหารจัดการน้ำในภาพรวมที่มีประสิทธิภาพ เกิดภาวะฝนทิ้งช่วงและไม่ตกต้องตามฤดูกาล การเพาะปลูกพืชบางชนิดได้รับน้ำฝนเท่านั้น ทำให้เกิดความเสียหาย</p> <p>- อำเภอถ้ำ มีจำนวนประชาชนส่วนหนึ่งเป็นชาวไทยภูเขา</p>
ปัจจัยภายนอก	โอกาส (Opportunity)	จุดอ่อน (Threat)
	<p>- การมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนตั้งแต่ระดับครอบครัว ชุมชน และสังคม ให้มีศักยภาพทั้งด้านการศึกษา สุขภาพร่างกายและจิตใจ การบริหารจัดการทรัพยากร</p> <p>ธรรมชาติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และการส่งเสริมแนวทางการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p>	<p>มีขนบธรรมเนียมประเพณีแตกต่างกัน การดำเนินการพัฒนาบางครั้งไม่สามารถเข้าดำเนินการได้อย่างเต็มที่ ทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการสื่อสาร ความเชื่อ ความศรัทธา ฯ</p>
4. ด้านเศรษฐกิจ	<p>นโยบายส่วนกลาง นโยบายระดับจังหวัด อำเภอ</p> <p>- มุ่งเน้นส่งเสริมการเพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรแบบบูรณาการ ให้มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด</p> <p>- มุ่งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสนับสนุนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร</p>	<p>- มีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบต่างๆ ขึ้นในพื้นที่ข้างเคียง</p> <p>- พ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคาซื้อขาย</p> <p>- ต้นทุนในการผลิตผลผลิตทางการเกษตรสูง เนื่องจากการใช้สารเคมีเป็นจำนวนมาก</p> <p>- เกษตรกรมีหนี้สินจำนวนมาก</p>

5.ด้านการศึกษา และสาธารณสุข	- สถาบันในพื้นที่บริหาร มีความพร้อมในการส่งเสริมแหล่งความรู้ระดับอุดมศึกษา	- ปัญหาประชากรวัยพึ่งพิงสูง เป็นข้อจำกัดด้านการพัฒนา - ประชาชนยังดูแลสุขภาพตนเอง และครอบครัวน้อย
--------------------------------	--	---

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1) ด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือสถานที่ตั้งทางภูมิศาสตร์อยู่ทางตอนใต้ของจังหวัดลำพูนมีสภาพภูมิอากาศที่เย็นสบาย มีป่าไม้ที่ร่มรื่น มีศิลปวัฒนธรรม หัตถกรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและประเพณีที่โดดเด่นพอสมควร สามารถส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ได้และการเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ถ่ายทอดวิถีชีวิตของชุมชนผลทางการเกษตร เช่น ลำไย เป็นจำนวนมาก สามารถส่งเสริมเป็นการท่องเที่ยวในสวนในช่วงฤดูที่มีผลผลิตออกสู่ตลาด มีการจัดเทศกาลส่งเสริมผลผลิตให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป เป็นการขยายโอกาสทางการส่งเสริมการท่องเที่ยว

2) ด้านเศรษฐกิจเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือมีแรงงานจำนวนมากที่จะสนับสนุนด้านอุตสาหกรรมมีการปลูกพืชเศรษฐกิจทั้งที่สามารถป้อนโรงงานแปรรูปในรูปอาหารกระป๋องและอาหารสัตว์ เช่น ลำไย ข้าวโพด ดอกดาวเรือง การพัฒนาอุตสาหกรรมครัวเรือนประเภทหัตถกรรม(การทอผ้าพื้นเมือง) ซึ่งมีฝีมืออยู่ในชั้นดีหลายแห่ง มีแหล่งแร่พลังงานจำนวนมาก มีการออกประทานบัตรในการประกอบกิจการด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่ในชั้นดีหลายแห่ง มีแหล่งแร่พลังงานจำนวนมาก มีการออกประทานบัตรในการประกอบกิจการด้านอุตสาหกรรมเหมืองแร่

3) เศรษฐกิจเกี่ยวกับการเกษตรกรรม

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือสภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำและแม่น้ำแม่แต๊ะ น้ำแม่ลีและแหล่งน้ำขนาดเล็กไหลผ่าน มีความเหมาะสมในการปลูกพืชหลายชนิด เช่น ลำไย มะม่วง ข้าวโพด ดอกดาวเรือง โดยเฉพาะลำไย ได้มีการขยายพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมาก มีการส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ลดต้นทุนในการผลิต มีตลาดขายส่งทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลาย อีกทั้ง ประชากรมีความขยันขันแข็งในการประกอบอาชีพ ภาครัฐมีการประกันราคาผลผลิตทางการเกษตร

4) ด้านเศรษฐกิจ เกี่ยวกับการพาณิชย์กรรม

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือเป็นแหล่งผลิตผลไม้ และพืชสวนที่สำคัญของจังหวัด เกษตรมีแนวโน้มเป็นเกษตรกึ่งพ่อค้าและมีการส่งเสริมอบรมให้ความรู้ในการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรให้กับเกษตรกรมีการจัดตั้งตลาดของเอกชน เพื่อทำการแข่งขันการจัดซื้อผลผลิตทางการเกษตร เป็นจำนวนมากขึ้น มีการแข่งขันในด้านการให้ราคาผลผลิต

5) ด้านเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือเส้นทางถนนสายหลักเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดลำพูน อำเภอบ้านโฮ่ง จังหวัดลำพูนและยังสามารถตัดเส้นทางไปอำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ อีกทางหนึ่ง ทำให้การคมนาคมสะดวกสบายรวดเร็วปลอดภัย มีถนนเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านในพื้นที่โดยสะดวกและหลายเส้นทางมีระบบโทรศัพท์ทั้งระบบบริการสาธารณะและระบบที่ได้รับการสัมปทานในบริการทุกหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้านมีสถานที่ในการประกอบกิจกรรมสาธารณะของหมู่บ้าน

6) ด้านสังคม และวัฒนธรรม

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือเป็นตำบลที่มีศิลปวัฒนธรรม และหัตถกรรมควรค่าแก่การอนุรักษ์และเผยแพร่ให้คนได้รู้จักชุมชนมีความสงบ วิถีชีวิตที่ราบเรียบ ยึดมั่นในจารีตประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น สถานศึกษามีการส่งเสริมการอนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญาศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ด้านการศึกษาเด็กในโรงเรียนเข้าเรียนและศึกษาต่อภาคบังคับในอัตราที่สูงมากยิ่งขึ้นมีการจัดตั้งโรงเรียนขยายโอกาสในพื้นที่ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน มีการวางแผนป้องกันและควบคุมไว้อย่างมีประสิทธิภาพมีการอบรมอาสาสมัครด้านความปลอดภัย เช่น อปพร.ตำรวจบ้าน การบริการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขมีสถานบริการด้านสาธารณสุข เช่น โรงพยาบาล ส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน 2 แห่ง ทำให้กระบวนการในการป้องกันโรคติดต่อเป็นไปอย่างต่อเนื่อง อัตราการตายของแม่และเด็กอยู่ในขั้นต่ำ ไม่มีปัญหาเรื่องชุมชนแออัดหรือแหล่งเสื่อมโทรม

7) ด้านการเมือง

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว คือประชาชนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีการแสดงออกและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการพัฒนาชุมชนของตนเองและในระดับตำบล มีการยอมรับในความคิดเห็นตามหลักการเหตุผล มีการเลือกตั้งโดยตรงทั้งผู้บริหารระดับตำบล และระดับจังหวัดมีการเลือกตั้งตัวแทนในการพัฒนาของชุมชนโดยตรง

ส่วนที่ 3

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปสู่การปฏิบัติ

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน ผู้รับผิดชอบ	หน่วยงาน สนับสนุน
1	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิตและความมั่นคง	ด้านบริการชุมชน บริการสาธารณะ ด้านบริหารทั่วไป ด้านกานดำเนินงาน ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานการศึกษา แผนงานสาธารณสุข แผนงานสังคมสงเคราะห์ แผนงานงบกลาง แผนงานรักษาความสงบภายใน แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน แผนงานการเกษตร	กองช่าง กองการศึกษาฯ สำนักงานปลัด กองสวัสดิการสังคม กองช่าง,สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด สำนักงานปลัด	ทุกหน่วยงาน
2	ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริม วัฒนธรรมการท่องเที่ยวแบบ สมดุลและยั่งยืน	ด้านบริการชุมชน	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	กองการศึกษา สำนักงานปลัด	กองคลัง
3	ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริม พัฒนาการเกษตร	ด้านบริหารทั่วไป ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองคลัง
4	ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนา อุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชน	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักงานปลัด	กองคลัง
5	ยุทธศาสตร์ด้านกาอนุรักษ์ ป่าไม้ ทรัพยากรธรรมชาติ และ สิ่งแวดล้อม	ด้านกานดำเนินงาน	แผนงานการเกษตร แผนงานสาธารณสุข	สำนักงานปลัด	กองคลัง
6	ยุทธศาสตร์ด้านยุทธศาสตร์การ พัฒนาด้านการบริหารจัดการ และเทคโนโลยี-สารสนเทศ	ด้านการดำเนินงาน	แผนงานบริหารทั่วไป	สำนักงานปลัด	สำนักงานปลัด กองคลัง
รวม	6 ยุทธศาสตร์	4 ด้าน	10 แผนงาน	1 สำนัก 4 กอง	1 สำนัก 4 กอง

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แบบ ผ. 01

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561 - 2565)

องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1) ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง												
1.1 แผนงานเฉพาะชุมชน	17	11,750,000	29	15,150,000	75	35,330,000	113	56,470,000	83	44,900,000	317	163,600,000
1.2 แผนงาน การศึกษา	13	8,100,000	12	7,950,000	12	7,950,000	12	8,200,000	12	7,950,000	61	40,150,000
1.3 แผนงาน สาธารณสุข	12	680,000	12	680,000	14	740,000	16	1,460,000	16	1,460,000	70	5,020,000
1.4 แผนงาน รักษาความสงบภายใน	6	180,000	6	180,000	7	195,000	7	195,000	7	195,000	33	945,000
1.5 แผนงาน สังคมสงเคราะห์	10	337,000	11	367,000	15	2,417,000	15	2,417,000	16	2,467,000	67	8,005,000
1.6 แผนงาน สร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน	5	840,000	5	840,000	6	860,000	6	860,000	6	860,000	28	4,260,000
1.7 แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	10	1,271,000	10	1,271,000	11	1,455,000	13	1,991,000	13	2,091,000	57	8,079,000
1.8 แผนงาน อุดสาหกรรมกรโยธา	1	300,000	1	300,000	1	300,000	1	300,000	1	300,000	5	1,500,000
1.9 แผนงาน การเกษตร	5	390,000	5	410,000	6	285,000	6	285,000	6	285,000	28	1,655,000
รวม	79	23,848,000	91	27,148,000	147	49,532,000	189	72,178,000	160	60,508,000	666	233,214,000

2) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมวัฒนธรรมการท่องเที่ยวแบบสมดุลและยั่งยืน

2.1 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	1	200,000	2	400,000	3	600,000	3	600,000	4	1,100,000	13	2,900,000
รวม	1	200,000	2	400,000	3	600,000	3	600,000	4	1,100,000	13	2,900,000

3) ยุทธศาสตร์ด้านการเกษตร

3.1 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	3	1,100,000	3	1,100,000	11	4,100,000	42	20,750,000	50	31,700,000	109	58,750,000
3.2 แผนงาน การเกษตร	6	203,000	6	203,000	6	203,000	5	200,000	5	173,000	28	1,015,000
รวม	9	1,303,000	9	1,303,000	17	4,303,000	47	20,950,000	55	31,873,000	137	59,765,000

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)

4. ยุทธศาสตร์ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชน

4.1 แผนงาน ส่งเสริมเศรษฐกิจ	1	200,000	1	200,000	2	400,000	2	400,000	2	400,000	8	1,600,000
4.2 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	-	-	-	-	1	5,000,000	1	5,000,000	1	10,000,000	2	15,000,000
รวม	1	200,000	1	200,000	2	400,000	2	400,000	3	10,400,000	10	16,600,000

5. ยุทธศาสตร์ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน

5.1 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	-	-	1	500,000	5	530,000	6	730,000	8	1,430,000	20	3,190,000
5.2 แผนงาน สาธารณสุข	3	303,000	6	1,703,000	3	303,000	6	1,303,000	7	903,000	25	4,515,000
5.3 แผนงานรักษาความสงบภายใน	4	46,000	4	46,000	4	46,000	4	46,000	4	46,000	20	230,000
5.4 แผนงาน การเกษตร	4	92,000	4	92,000	4	72,000	4	72,000	4	72,000	20	400,000
รวม	11	441,000	15	2,341,000	16	951,000	20	2,151,000	23	2,451,000	85	8,335,000

6. ยุทธศาสตร์ ด้านการบริหารจัดการและเทคโนโลยีสารสนเทศ

6.1 แผนงานบริหารงานทั่วไป	20	3,331,000	20	3,831,000	20	4,370,000	20	4,070,000	20	3,470,000	100	19,072,000
6.2 แผนงาน การศึกษา	2	450,000	2	450,000	2	450,000	2	450,000	2	450,000	10	2,250,000
6.3 แผนงาน เศรษฐกิจชุมชน	3	600,000	3	600,000	3	600,000	3	600,000	3	600,000	15	3,000,000
6.4 แผนงาน งบกลาง	10	21,775,000	10	21,775,000	10	21,950,000	10	21,950,000	10	21,950,000	50	114,820,000
รวม	35	26,156,000	35	26,656,000	35	27,370,000	35	27,070,000	35	26,470,000	175	139,142,000
รวมทั้ง 6 ยุทธศาสตร์	136	52,148,000	153	58,048,000	220	83,156,000	297	128,349,000	280	132,832,000	1,086	459,956,000

คำทับ โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

1.1 แผนงานเกษตรและชุมชน

ยุทธศาสตร์	ปี 2561		ปี 2562		ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
1.1 แผนงาน เกษะและชุมชน	2	2,500,000	6	9,322,000	19	65,000,000	29	69,500,000	22	47,500,000	78	193,822,000
รวม	2	2,500,000	6	9,322,000	19	65,000,000	29	69,500,000	22	47,500,000	78	193,822,000

3. ยุทธศาสตร์ การส่งเสริมการเกษตร

3.1 แผนงานเกษตรและชุมชน

1.1 แผนงาน เกษะและชุมชน	1	500,000	1	500,000	10	25,700,000	21	35,250,000	18	16,800,000	51	78,750,000
รวม	1	500,000	1	500,000	10	25,700,000	21	35,250,000	18	16,800,000	51	78,750,000
รวมทั้ง 2 ยุทธศาสตร์	3	3,000,000	7	9,822,000	29	90,700,000	50	104,750,000	40	64,300,000	129	272,572,000

2 บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

แบบ ผ. 02

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2561-2565)
องค์การบริหารส่วนตำบลเวียงแก้ว

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดลำพูน ที่ 1 การพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดลำพูน ในเขตจังหวัดลำพูน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเพิ่มขีดความสามารถประชาชนบนรากฐานทุนทางวัฒนธรรมชุมชน
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาเมืองวัฒนธรรมสู่เศรษฐกิจชุมชนสร้างสรรค์
1. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และความมั่นคง

1.1 แผนงานคณะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
1	ก่อสร้างรางระบายน้ำ ทุกชอระยะทาง 300 ม.	เพื่อสร้างรางระบายน้ำ ระยะทาง 300 เมตร	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1	800,000	250,000				รางระบายน้ำ ระยะทาง 300 เมตร จำนวน 1 แห่ง	แก้ปัญหาหน้าท่วมซึ่งใน ชุมชน และระบายน้ำได้ อย่างปลอดภัย	กองช่าง
2	ขยายหม้อแปลงไฟฟ้า จำนวน 1 หม้อ	เพื่อขยายหม้อแปลง ไฟฟ้าจำนวน 1 หม้อ	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1				300,000		หม้อแปลงไฟฟ้า จำนวน 1 หม้อ	ประชาชนใช้ไฟฟ้าอย่าง เพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง
3	โครงการก่อสร้างถนน คสล. ขยาย 7 ระยะทาง 4*300 เมตร	เพื่อก่อสร้างถนน คสล. ขยาย 7 ระยะ ทาง 4* 300 เมตร	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1			300,000			ถนน คสล. ขยาย 7 ระยะทาง 4* 300 ม. 1 แห่ง	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล. รอบหมู่บ้านสัญจร ไปมาได้อย่างสะดวก	กองช่าง
4	โครงการก่อสร้างเมรุ	เพื่อก่อสร้าง เมรุ	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1				500,000		เมรุ ม.1 จำนวน 1 แห่ง	ประชาชนมีเมรุ ครอบคลุม พิธีกรรม	กองช่าง
5	โครงการก่อสร้างท่อลอด เหลี่ยมสายแมนเนต- พุ่งหัว ช้าง กว้าง 3 ม. ยาว 5 ม.	เพื่อวางท่อลอดเหลี่ยม ถนนสายแมนเนต - พุ่งหัวช้าง	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1				500,000		ถนนสายแมนเนต - พุ่งหัวช้าง มีความ สะดวก ปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน สัญจรไปมาได้สะดวก รวดเร็วและปลอดภัย	กองช่าง
รวม				800,000	250,000	300,000	800,000	500,000			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณและที่ผ่านมา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
6	โครงการน้ำดื่มสะอาด ม.1	เพื่อให้ประชาชนได้น้ำที่สะอาดสำหรับอุปโภค บริโภค	บ้านวงศ์ษา พัฒนา ม.1				200,000		น้ำดื่มหยอดเหรียญ จำนวน 2 จุด	ประชาชนได้น้ำอุปโภค บริโภคที่สะอาด ถูกสุขลักษณะและปลอดภัย	กองช่าง
7	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ขอย 2 ,3, 6 ระยะทาง 4*500 เมตร ม.2	เพื่อก่อสร้างถนน คสล.ขอย 2 ,3, 6	บ้านไร่ ม.2				800,000		ถนน คสล.ขอย 2, 3,6 ระยะทาง 4*500 ม. มีความ สะดวกปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล.ขอย 2,3,6 สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	กองช่าง
8	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ในหมู่บ้าน ขอย 10 ระยะทาง 4*200 เมตร ม.4	เพื่อก่อสร้างถนน คสล.ขอย10	บ้านวังมน ม. 4				600,000		ถนน คสล.ขอย 10 ระยะทาง 4*200 ม. มีความสะดวก ปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล.ขอย10สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก	กองช่าง
9	โครงการก่อสร้างถนน คสล.ใน หมู่บ้าน ระยะทาง 4*250 เมตร ม.4	เพื่อก่อสร้างถนน คสล.ภายในหมู่บ้าน	บ้านวังมน ม. 4		700,000				ถนน คสล.ในหมู่บ้าน ระยะทาง 4*250 ม. มีความสะดวก ปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล .สัญจรไปมา ได้อย่างสะดวก	กองช่าง
10	โครงการวางท่อลอดเหลี่ยม หัวทราย ม.4	เพื่อวางท่อลอดเหลี่ยมหัวทราย	บ้านวังมน ม. 4		500,000				ร้อยละ 80 กักเก็บน้ำใช้ในช่วงฤดูแล้ง	ใช้เพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้งได้มากขึ้น	กองช่าง
11	โครงการซ่อมแซมถนน คสล.ภายในหมู่บ้าน ระยะทาง 4*500 เมตร	เพื่อซ่อมแซมถนน คสล.ภายในหมู่บ้าน	บ้านสันป่าสัก ม.5		350,000				ถนน คสล.ภายในหมู่บ้านได้มาตรฐาน	ประชาชนได้ใช้ถนนคสล.รอบหมู่บ้านสัญจรไปมาได้สะดวกรวดเร็ว และปลอดภัย	กองช่าง
				รวม	350,000	1,050,000	800,000	800,000			

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานหลัก
				2561 (บาท)	2562 (บาท)	2563 (บาท)	2564 (บาท)	2565 (บาท)			
12	โครงการชุดล่อล่้าห้วย สารธารณะประโยชน์ ระยะทาง 2,000 เมตร ม.5	เพื่อชุดล่อล่้าห้วย สารธารณะประโยชน์	บ้านสันป่าสัก ม.5		400,000	400,000			ร้อยละ90 ของประชาชน สามารถใช้น้ำจากล่้าห้วยเพิ่มขึ้น	น้ำไหลผ่านได้สะดวก และมากขึ้น	กองช่าง
13	โครงการก่อสร้างถนน ในหมู่บ้าน ระยะ ทาง 4*600 เมตร ม.5	เพื่อก่อสร้างถนน	บ้านสันป่าสัก ม.5			500,000			ถนน คสล.ในหมู่บ้าน ระยะทาง 4 * 600 ม. มีความสะดวกปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล.สัญจรไปมาได้ ความสะดวก	กองช่าง
14	โครงการถนนลูกรังบดอัด ระยะทาง4,000 เมตร ม.5	เพื่อทำถนนลูกรัง บดอัด ระยะทาง 4,000 เมตร	บ้านสันป่าสัก ม.5		50,000				ร้อยละ90 ของ ประชาชนสามารถ เดินทางสะดวกขึ้น	ประชาชนสัญจรไป มสะดวก ปลอดภัย	กองช่าง
15	โครงการปรับปรุงศูนย์ ศตมช. ม. 5	เพื่อปรับปรุงศูนย์ ศตมช. ม.5	ศูนย์ ศตมช. ม.5			50,000			ปรับปรุงอาคาร ศตมช. จำนวน 1 หลัง	อาคารสามารถใช้ใน กิจกรรมของ สะดวก เก็บข้อมูล ต่างๆได้มากขึ้น	กองช่าง
16	โครงการก่อสร้างถนน ในหมู่บ้าน ระยะทาง 4*600 เมตร ม.5	เพื่อก่อสร้างถนน คสล. ในหมู่บ้าน	บ้านสันป่าสัก ม.5		500,000				ถนน คสล.ในหมู่บ้าน ระยะทาง 4 * 600 ม. มีความสะดวกปลอดภัย	ประชาชนได้ใช้ถนน คสล.สัญจรไปมาได้ ความสะดวก	กองช่าง
17	โครงการชุดอ่างเก็บน้ำ ห้วยจ้้า ม.5	เพื่อชุดอ่างเก็บน้ำ ห้วยจ้้า	บ้านสันป่าสัก ม.5			600,000			ร้อยละ90 ของ ประชาชนสามารถ นำไปใช้ประโยชน์	มีแหล่งน้ำเพื่อ อุปโภคบริโภคและ เพื่อใช้ในการเกษตร เพิ่มมากขึ้น	กองช่าง
รวม				0	450,000	2,050,000	0	0			